Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2144 SIX PAGES NGÀY THỨ HAI 5 OCTOBRE 1925 NGÀY 18 THÁNG TÁM NĂM ẤT SỬU SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 17

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA

Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	BÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Sáu năm	12 $ 00	15 $ 00
Bốn tháng	6 00	8 00
Ba tháng	3 00	4 00

BẢN LẺ MỖI SỐ... 0 $ 08
Giá báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng mà phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TAN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)

閩新省六 報日中南

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, nos 155-157 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Davignon, Bourdet & Cie 9, rue Trouchet.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chầu và mandats gửi ngân hàng thì đề ngày cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút

DÉPOT LÉGAL INDOCHINE N° 2256

MẢNH LỰC KIM-TIỀN

Nghĩ đồng tiền, đồng lực là vật quí báu của trời sanh cho ta dùng. Thế thì nào phải vì nó làm cho người quên nhơn ngãi, cũng tại người quá ư ham tiền tài mà đoạn nghĩa nhân vậy. Giả sử: như đồ ăn là vật nuôi cho ta sống, mà ta ăn vô độ vô lượng, thời nó trở lại hại mạng ta vậy đó!!

Nghĩ thời đợi xây, là thời đợi kim tiền chủ-nghĩa. Bởi nên đồng tiền mi ôi! Nước mà có mi thì bậc hàng cường, không mi thì ra liệt bại. Ở một gia-đình mà có mi thì lạc thú thiết bao, đoàn viên anh em, sum vầy phụ tử. Không mi thì chỉ ly kẻ nam người bắc, phụ tử tương tàng, anh em xa cách. Vợ chồng đương sắc cầm hòa hiệp, cũng vì mi mà làm cho rẽ tùy chia loan. —Tuồng đời có mi thì kẻ trọng người yêu, không mi thì kẻ khi người thị. Trang học-thức ra thẳng ngu ngốc, bậc anh-hùng ra đường cuồng phu — cũng vì mi mà đứng vì nhân mai một với non sông, cũng tại mà thẳng hèn mạt đặng nổi danh trên hoàn vũ. —

Tiền ôi! ta nhắc tới mi chừng nào lửa lòng càng dậy, người quân-tử biết đừng mi mà lợi dụng với đời, mi nở đành xa, đành lánh. Còn đứa tiểu-nhân mi chui mi ở, làm cho nó vì mi mà làm cho phong hóa suy đồi, lương tâm tắng tận. Mà cũng vì mi nên khỏa lấp hết tiếng xấu, danh nhơ cùng thì-n-hạ; nào ai dám nhắc nhở.

Tiền ôi! cũng vì mi chứng lòng tham cho quân Đức, làm cho năm châu khói lửa nổi dậy tương bừng. Trận giặc qua rồi, thây phơi lấp nội, máu chảy thành sông. Cũng tại mi xui cho quân Đức vận tài kế sách, muốn toan thế đánh yếu thắng mạnh, đặng hết cường quyền tàn bạo, chẳng kể chi công lý nhơn tâm. Cũng vì mimà trên thế giới sẵy chẳng đặng hưởng sự hòa bình. Nào khoa học ngày thêm bành trướng, chế tạo nhiều thứ máy móc giết người rất kịch liệt. Não phi thoảng, nào tìm thủy đinh rất ghê thay!!!

Đồng tiền mi ôi! Cũng vì mi mà làm cho con người mãi miết trên con đường dốt, nào cản chẳng đặng nghi ngơi, tuông pha lắm nỗi chông gai; vào sanh ra tử, lao tâm tiêu tứ, mà chẳng mỏi mệt, nao núng, miễn là mưu cho có mi cho nhiều thì là mãn nguyện. Đến đổi còn ba tất hơi, cũng còn nhắc nhở mi hơn mọi việc trên vành gió bụi trần ai nầy.

Đồng tiền mi ôi! Với đời mà không có mi, dầu ta nói phải bực nào, người cũng cho ta nói dốc. Tới trong cộng đường mà không mi, dầu ta hữu lý bực nào họ cũng bắt bẻ cho rằng phi lý. Nên theo phương ngôn tây có câu rằng: L'argent passe avant tout». Còn sách ta có câu rằng: « Vạn sự chi ư tiền», thế thì vai mang tối bạc kẻ kẻ, nói bậy, nói bạ, chúng nghe rầm rầm!!! Hèn chi trong đạo nhơn luân thánh hiền chẳng cho đùng mi, nếu đùng mi thời nhơn ngãi tuyệt. Bởi nên kẻ sĩ có mi, cũng chẳng đủ chi là vui; không mi, cũng chẳng đủ chi là buồn. Chỉ đem thân cống hiến giúp ích cho đời là đủ. Người quân-tử trong đời chẳng có cảnh nào là buồn. Chỉ có nhơn tâm biết hiệp, cùng sanh bất phùng thời là buồn thôi. Người quân-tử ở cái nhà tranh, đứng sau tấm vách nát, cũng vui lòng giữ đạo làm người trọn nhân, trọn nghĩa. Chẳng như hạng người ham mê vì danh vì lợi, mà phải sa vào hàng tiểu-nhơn. Thấy người giàu sang, phú qui, mình chẳng đặng như người, vế sự ham muốn, mà quên cái thân danh là trọng. Thì nhiều cái thủ đoạn hèn mạt, vô nhân nghĩa, chẳng luân thường, miễn thỏa lòng vật dục đó thôi.

Ai ôi! Người có tiền cất nhà xinh, cưới hầu đẹp, mua xe hơi, sắm tàu hỏa vân vân. Ta không tiền lo cất cái nhà nhơn nghĩa, chung đúc cái nhơn cương thường, thì cũng vui lòng với đời vậy. Người quân-tử sự nghèo vô tiền nghĩa, học văn, và đạo đức; chớ chẳng có quân nghèo vô chẳng có nhà xinh, hầu đẹp, phú qui vinh hoa. Người anh-hùng danh chói ngàn thu là sự nghiệp.

Ai ôi! Biết bao trang quân-tử cô cản, lầm bực anh-hùng thất vận; mựa thấy mà khinh!

TRẦN QUANG-NHÀ.

GẠT NGƯỜI LẤY CỦA

Kinh thầm ông chủ-bút và ông làm ơn cho tôi một chiếc giấy ấn hành bài nầy.

Số là sớm mai ngày 30 Septembre 1925 tại chợ Dĩ-an thuộc về hạt Gia-định, trong chợ kẻ đang mua, người đang bán, người qua kẻ lại, lên xuống dập dìu, thoạt nghe mấy người buôn-bán cãi-cọ om-sòm. Tôi có tánh tọc mạch mới lại nghe coi chuyện chi cho biết, thì mới hay rằng: có một cô ở đâu không biết, tác chừng mười-chín, đôi-mươi, mình mặc một cái áo cẩm-nhung đen, quần lãnh mới, chơn mang dép-da, đầu choán một cái khăn màu hột-gà, hai tay đeo hai chiếc vàng Tây, cổ vẫn hai sợi dây chiền đồng cẩm một cái giấy hai chục đồng đi lên, đi xuống, làm như kiếm mà mua món chi vậy. Mà thật quả thiệt là mua đồ, có mới xé lại một chỗ người bán đồ hàng bông mà mua, song mua chẳng hàng chọn, chẳng trả qua trả lại chi: cứ biểu người bán lấy ra bao nhiêu thì trả bấy nhiêu, người bán thấy vậy rất đỗi vui mừng.

Còn cô ta nghe nói giá xong xuôi, mới trao giấy hai chục mà bỉ u thôi: người bán chưng hửng, mới nói: tôi bán đồ hàng bông mà đâu có đến số hai-chục mà bỉ u thôi. Cô mua mới nói rằng: như chỉ không có tiền thôi thì đ. tôi đem đồ lại chỗ người bán gọo gần chỉ đây, tôi gởi, rồi một lát tôi sẽ đem tiền lại cho chi.

Người bán nghe thiệt thà quê dốt, nên nghe như vậy thời tin thiệt, chẳng nào có dè mắc kế; mà trong bụng lại mừng thầm mình trăng mối to. Còn cô kia gởi đồ xong, mới đi xem món khác, cũng đi giáp vòng rồi lại mấy chỗ cũ, mà mua. Mua xong, cô lấy ra, rồi có trả tiền y giá định. Mấy người bán thấy vậy mới lấy mối người ít mua mà đưa cho cô, thì cô lấy mà chỉ nói rằng: đề tôi đem lại đây tôi gởi rồi tôi đem tiền lại, mấy chỉ nghe nói đều bằng lòng, để cho cô ta đi không đến tới, cô ta đem mầm gởi xong mới nói với người bán gọo tên là Thị-Ba (là chỗ cô ta gởi đồ) làm ơn đổi giùm cái giấy hai-chục đăng có trả tiền cho mấy người bán, thì-Ba lấy tiền ra đếm lần-lần, rồi nói không đủ, đề tôi cho cô mượn năm đồng trả cho họ rồi một lát tôi sẽ đổi cho cô; cô ta lấy đặng tiền lòng mừng khấp-khởi, nên giả ý nói cám ơn, rồi bỏ đi luôn.

Còn đàng nầy thì-Ba nghĩ vì người ta cô hin, mình cho mượn gạo nên chẳng nghi. Đến chừng trưa mấy người bán mới lại mà kiếm cô kia, thì ô-hô đồ còn đây, còn cô mọ đi đâu mất? Đoạn mới hỏi thì-Ba nói, cô đó đem đồ lại lại đây gởi rồi mượn của tôi năm đồng đi đâu mất chẳng trở lại, như ai muốn lấy đồ mình lại thì đặng tiền cho đã năm đồng cô mượn mà trả cho tôi. Thời mới đặng lấy đồ. Mấy người bán nghe nói như vậy thì biết mình đã mắc kế của nữ bợm, nên cả thảy chỉ lấy mắt nhìn nhau.

Chuyện như vậy chẳng biết mấy người bán tính phải làm sao thật tôi không rõ; chừng tôi về đến nhà thì nghe người nghĩ đều nầy, kẻ nghĩ thế nọ: kẻ nói ma, người nói quỉ, kẻ nói hồ người nói hiên, bởi cớ ấy mà làm cho cái sự-sệt nghĩ mới cho đến cả xóm cả làng. Trừ ra có mấy người biết thôi; còn kỳ dư tử giả chi trẻ, tử sang chi hèn đều xâm-xí hàng ngồi bàng sự hoài. Câu chuyện như vậy đó! cô bác, chư qui-giả nghĩ sao? vậy cho người ấy là chi? mà mấy cô mấy bà ở Dĩ-an đều cho là ma là quỉ mới lạ cho! Thiệt là dị-đoan quá lẽ.

Tôi là một người quê dốt, trí riêng tài sơ, thấy sao nói vậy, đâu dám thêm bớt mà phô trên mặt báo, giữa mắt muôn người, nhận lỗi thấy sự mình cái chợ ấy ở thôn quê, và mấy kẻ làm ăn lớn năm chí tháng mà bị lường gạt một cách như vậy thì là tới nghiệp lắm chăng?

LÊ-VĂN DU,
Biện làng Tân-ninh Gia-định

∴

LỜI BÀN. — Đời càng văn-minh, thì thói lường gạt càng văn minh. Vậy nên bổn báo đăng bài nầy để bà-tánh biết mà phòng ngừa sự lường gạt đó.

BỀM RỐT CỦA NGƯỜI TỘI TỬ HÌNH

Tác giả: CAO-HIỀN-VINH.
Nghiệp-chủ Lương-mỹ, Bentré.

LIII

Cha tôi thấy vầy đau lòng biết bao, lật đật chạy cuối xóm đầu làng tìm thuốc tìm thầy rước về chẩn mạch. Thầy coi rồi nói: Bịnh cấm thử mà không hấp hối, thì cũng để trị; thầy đầu thang rồi nội ngày mười phần liết bẩy. Thật nông thang đầu bịnh giảm hơn phân nửa; tiếp uống hai thang sau tôi dậy ngồi cho con bú như thường, mà con tôi cũng hết bồi làm nửa. Bấy giờ tôi mới kẻ thuật sự chẳng tôi cho cha tôi nghe; cha tôi nghe nói thân rẻ khốn cùn, đàng đới khó tân như thế, cha tôi động lòng mà sa nước mắt. Cha tôi nói: « Nó hung hoang dản ấy hồi nào, làm tội ác hồi nào đâu không biết, chớ từ ngày nó về nhà nầy mà làm rể đến nay, ý an nết ở của nó cha cũng đặng vừa lòng thương tưởng tôi. Nay chẳng may vận kiển thôi quai, khiến nỗi thân làm ngục thất, không ly mà không nhìn tới nó. Đã biết đàng đời của nó đã cùn, ngày vẽ đã hết thì mặc dầu, con cũng phải lo với nó cho trọn tình chân gối, vẹn nghĩa tóc-tơ; cho hay con cũn con còn thơ, tuổi con cũng khó ngồi mà chờ đợi đặng. Vậy thì tử đây về sau, tôa có định ngày xử lội thứ ba của nó, con cho cha hay; cha sẽ ráng đi thăm nó một lẫn, cho thỏa dạ cha, khỏi nỗi phiền lòng con rể. » Nghe mấy lời cha tôi nói, lòi ngồi bồng con mà đòi giọt nhỏ-song-song; lòi mới thưa cùng cha tôi rằng:

« Bẩm sau cha có muốn đi thăm chồng của con thì đi, còn ở nhà coi nhà cũng đặng. Chi như phận của con, đã biết con esi mẹ góa, tuổi của con chưa đặng ba mươi thì mặc dầu, không ly con cũng mơ chi việc đem tơ loan nối với kim-lành, cũng là việc cang thường chấp gánh. May rủi gì cũng một lần mà thôi! Đầu rằng chồng con mắc án không ngày về, đặng đợi cơn tột đi nữa, con nói thiệt, con người khép cửa phòng thu, chẳng tu thì cũng là tu mới là. Con quyết một trực liết phòng không, thờ chồng cho trọn đó thôi. Nghĩ vì, nhà tuy không giàu chớ cũng có của chồng để lại ít nhiều, thiếu thốn gì mà phải hôn lấy chồng mới con, cho đặng thể đem pha, tiếng đời dị-nghị? Lại như con mà không nguyện nghĩ, Lại như con mà không nguyện giữ liết cho nguyên nước con tới lớn, mặt mui nào con cạn ngỏ chồng con cho đặng. Vẫn biết chồng con số phận không dài, sự đời phải sạch, con mong mỏi gì đến vợ con còn sống ở nơi cõi tạm nầy; nhưng mà phận làm vợ như con, rõ chữ tam tùng gồm câu tứ đức, chồng chưa chết đã toan bỏ con đi lấy chồng, thì tội nghiệp cho chồng, bỏn xuống cùu tuyền không con nhắm mắt đó cha! »

Cha tôi thấm-ngấm gật đầu, rồi cứ việc ngồi ngoài trên: giây phút mới đáp: « Con giữ đặng vậy thì nói gọi là trọn nghĩa tóc-tơ không sai vàng-dá; lại cũng tốt cho tông-môn, qui cho nhà hậu phước; nhưng mà cha cũng thì coi mẹ, trẻ lại cói cha; một mai lão có quả vàng, cửu tuyền chi hạ rồi, nhà vắng trước vắng sau, không ai gìn giữ, thân của con chẳng khác nào thân các ả bông Tùng-quân, không ai che chở tuyết-sương, con khó nhỏ trở dương cùng giông-gió lắm con! » Nói thì nói vậy chớ rồi cũng bỏ qua, hầu lo làm cơm cơ chuyện, không nhắc lại làm gì.

Ngày tháng như thoi đưa, tôi mang có lo bề ở ăn, nuôi con dại chồng mà lại-dụi chưa gì đã mãng năm, nhà nhà nấy đều lo dàn lồng, cũng nếp, pháo nổ hên thỉnh, ăn quần lòa lẹt. Nghe thấy chưng nào tôi lại càng ruột thắc gan teo, đau đói đoạn, ngất đói hồi, khóc thói nức nở. Ngồi ai sô sa tim tia, mẹ con tôi nào biết chút chi vui; ai lo lại đỗ đen, mẹ con tôi luồng may sớm tối, mai cùng tôi sớm! Đoạn thăm thăm thương nhớ biết bao sao cùn! Cho đến khi ăn Tết rồi, cho tới cuối tháng giêng, nhà nông nào lại không ăn chơi, bỏ lóc tay bộn chưa lắm. Dầu là trai bạn tôi tớ trong nhà cũng ở không mà ăn chơi; chớ nên trong tháng giêng, nhà nào nhà nấy đều, không tử-sắc thì bài bốc, không bài phụng cũng bài tới; duy có cái nhà của tôi nói cùn cái chưa, vắng trước quanh sau, hut héo có sầu, thấy dâu không biết. Trong chi có một người đơn-bả ngồi ôm con mà trông chồng, kêu khóc mai theo nước ít ít! Nào có ai vị tới mẹ con tôi trong lúc khốn cùn nầy. Tôi thăm than với con tôi: « Con ôi! cha của con hội nầy mà có mặt lại đây, thì mẹ con mình đâu nghèo cùng đặng thảnh thơi vui cười hòn hở; chớ có đâu ngồi ôm nhau mà khóc, như vầy là

(*Còn nữa*)

DẠM HÀM CON NÍT

Một người tuổi gần 50, hãm một đứa gái 7 tuổi

Ai nghe nói một người tuổi gần 50 mà lại dám hãm một đứa gái 7 tuổi cũng phải thốt châu mày, rầu chuỗi quản nào đâu mà giữ-gìn khiếm-nhã đến tâm làm chuyện lối nết lối lòng như thế chớ chẳng không. Thật rõ ràng là một việc rất nên tối giữ-gìn vậy.

Nguyên do sự ấy như vầy: Số là hồm thứ năm tuần rồi, có một gái tên Thắm, tuổi lối bảy, vì đi kiếm việc làm ăn, nên nó đến tận nhà của hai vợ chồng người kia ở tại làng Hòa-hôn (Cholon) đặng đó thăm xin công việc làm. Chẳng may, khi đến nơi thì hai vợ chồng nhà ấy mắc việc đi khỏi cả, chỉ để lại có một mình đứa con gái 7 tuổi ở giữ nhà. Tên Thắm vừa xâm xâi bước vô, hỏi: « Cha mẹ của em đi đâu vắng? Con em ấy bèn trả lời rằng: « Cha mẹ tôi mắc có việc nên đi khỏi rồi. » Tên Thắm lúc ấy đứng nhìn con nhỏ một hồi bỗng chốt lửa lòng phát dậy, bèn nhảy lại đè con nhỏ xuống hiếp dâm. Ôi! Con nhỏ mới có 7 tuổi còn chưa chẳng mà biết gì, phần yếu sức, vùng vẫy sao cho lại với một người đôn-ông tuổi gần 50, cường tráng biết là đường nào. Khi hãm rồi, (không rõ có được toại lòng đặc-vọng chăt sao không) bèn bỏ đó ra đi. Thắm thay cho con nhỏ, năm đó mà rên la, giọt hồng tuông ra tầm lê. Ôi! đau đớn thay chẳng biết sao mà kể cho cùn! Đến chừng cha mẹ của con em đây về, thấy con nằm la khóc đó mà hỏi đi; bèn hỏi hết đầu đuôi mới hay rằng tên Thắm cường-dâm ! lật đật bèn quan và chỗ con đến lương-y khám xét. Vì nơi ấy một ngày nó một sưng lên, lấy làm nhức nhối lắm. Quan lý tra bèn sai biết Thắm phả về cho làng tra xét.

Đoạn bắt Thắm đến làng; có lẽ bấy giờ đây Thắm đã tỉnh ngộ rồi, biết mình làm việc thì tệ lắm, nên khi vừa đến nhà làng, vẫn đâu có con-rựa đã lối đó, Thắm bèn dựt lấy phép ngang đót tiện. Thắm nói rằng cũng vì cái đó mà nó dục lòng lắm bậy. Vậy thì cũng không nên đặt chi. Thắm chặc vừa rồi bèn té xiêu xuống đất. Làng thấy thế hoảng hồn, lập tức chở Thắm vào nhà - thương cứu-cấp. Nhưng chẳng phải Thắm làm vậy là trừ được tội tình, mạnh rồi đây cũng giam để chờ ngày xử phạt.

Còn đứa con-gái ấy khi đem cho quan lương-y khám xét, thì quan lương-y nói rằng vì sức yếu phần còn nhỏ nên chịu không nổi, chớ sự dâm ấy chưa có gì; nếu tên Thắm mà được mãng-nguyện đều nhục đục thì con nhỏ ấy không thể nào sống được.

Ôi dục-vọng! Dục-vọng! Có phải là mà qui gì dục cho tên Thắm làm việc tình-tệ đó chăng?

TIN BUỒN

Bổn-báo mới được tin ông Nguyễn-văn-Đường, cựu hộ-trưởng hộ thứ chín Cholon, anh cả của M. Nguyễn-văn-Vinh đương chức hộ-trưởng cùng hộ thứ chín và M. Nguyễn-văn-Lâu nghiệp-chủ,

DU TIÊN!

trong buổi chiều thứ bảy 3 Octobre, người hưởng thọ đặng 56 năm, lịnh ngày chúa-nhựt 11 Octobre 7 giờ ban mai đi cứu, an táng tại Phú-thọ Gia-định.

Bổn-báo đồng nhân kính lời phận ưu cùng MM. Vinh và Lâu và tang chủ, sau chúc linh-hồn người chẳng may, sanh thuận tử an lịn diu nơi Bồng-đảo.

L. T. T. V.

Muối thiện oai

Chờ người bạc mạng

Theo bài « Trời đánh buổi hôm qua » thuật sự sét đánh nác cái isolateur cột đèn khi ở đàng Frère-Louis, ngay nhà 24 và 26, bữa chiều thứ sáu đang lúc trời còn nắng, không chút dấu gì vần chuyển. Sét đánh thình lình, nổ ra một tiếng van cả bốn phía trời, rồi thời mới là gầm chuyển mưa theo. Mưa tới gần sáu giờ chiều, trời chớp nhán sét đánh nữa, song không dữ-dội hằng lần đầu, mà sự thiệt hại lại hơn lần đầu nhiều lắm.

Cũng bởi muốn sét lối sáu giờ đấy xuống nhằm một đứa con-gái của nhà dân Trung-Huế, tuổi quá cập-kê, có lời ngoàn ước mà chưa phối ngẫu. Tuy gái phận nghèo, con của một người đôn-bả gánh nước mướn thì mặc dầu, ngôn hạnh cũng đã chẳng kém. Chồng cũng gần cưới, mà chẳng may đang lúc ngồi ăn cơm nữa chừng đâu thoạt gây nhanh thiên - hương như vầy nghi trong bọn quân-xoa cũng đáng ngăm-ngùi thương lắc hồng-nhan bạc mạng.

Mừng nhà ở gần cũng là người đứng gần nàng thiếu-nữ vô duyên vô phước ấy, tuy không vườn hoi-hàm chi nặng nề, chớ cũng chẳng bình an vô sự. Nghe rằng tiểu-tỉnh của M. Bảy-Mùa họa-sanh sở Hỏa-xa, non tháng non ngày, sức cộn như của lội, mà rủi bị đứng gần đấy mà, bị quyếu tay quyếu chưn, trống đã hồn qui dị - lộ. May đâu, nhờ trong nhà, lối xóm, đông người, xúm chập chỏi hồi lâu, có mới tỉnh lại vịnh cầu thời vận.

QUYÊN TIỀN

Giúp dân bị thủy-tai Biênhoa

Số tiền quyên của báo Lục-Tỉnh Tân-Văn

Số tiền thâu trước	900 $ 65
MM. Nguyễn-đg-Kiên (Travinh)	5 . 00
Đoàn-thái-Nguyên (Mytho)	1 . 00
Bùi-duy-Quang (Bentré)	5 . 00
Số bạc thâu tới ngày 3 Oct. 1925	911 $ 65

∴

Ông Lê-tư-Nhiên, nghiệp-chủ ở tại Cantho có gởi cho quan Thống-đốc Nam-kỳ một số bạc mự vi đồng (10 $ 00) để giúp dân bị thủy-tai Biênhoà.

Đông-pháp thời sự

SAIGON

Dâu nầy thật là chuyện

Ở đời bây giờ thấy mấy bà làm dâu làm con mà ăt đôi. Phàm đàn bà phải tùng mẹ chồng, cái nầy mẹ chồng nhiên khi lại còn phải tùng nàng dâu, vậy mà coi y con chưn vừa bụng; còn kiếm đều nhơ lỡ no ton-hót với chồng, nói rằng mẹ khó dễ hay rầy rà chịu không nổi; đặng làm cho chồng vì tình mà phải bỏ hiền.

Như mới đây có Phan-tị-Qo..... 19 tuổi, nhà ở đường Bourrijais, chẳng rõ làm hư làm bỉ chi đó, nên thím Nguyễn-thị-L... 49 tuổi yốn là mẹ chồng có rầy-rà ít nhiều chớ chẳng phải không. Mà dầu mẹ chồng có rầy-rà đâu con cũng không phải là vấn nỗi ức hiếp gì. Vậy mà cô ta lại còn ong-ong trả lời, bạn đâu còn nói nặng nói nhẹ, sau rồi đến nỗi đâu ra đánh lộn. Nào mẹ chồng nàng dâu vậy nuôi với nhau chẳng còn kể gì là tình nghĩa.

Cũng may là chồng nàng tên là Nguyễn-văn-T.. làm việc ở sở Tạo tác chẳng bình vự, thấy vậy nóng lòng cho mẹ, bèn nhảy lại đánh vợ. Chuyện như vậy mà rồi không biết sẽ chạy xuống cớ bết hay là gặp phải tình tuần-cảnh đến bắt chăng? Còn chồng như chàng Nguyễn-văn-T... cũng là đáng khen. Lâm đàn-ông mà được như chàng nầy mới phải cho. Ước sao cả thảy đều noi theo gương cả chàng nầy.

∴

Rắn-mắc quá!

Ai đây? Cậu pháo, chú nào, thằng nào mà chơi rắn-mắc như vầy đây? Nghĩ coi, cái xe ca-lác (calèche) của Mme T.... ở đàng Général Lizé (Pavillon militaire N° 2) đã đạc sẵn đủ đều, nào món gì theo xe cũng không thiếu. Ấy là ông-dâm đã đánh chiếu chiếu đi Làng-tô hoặc Bà-chiểu hưng gió chơi. Rồi mới đây không biết cậu nào, chú nào hay là thằng nào nó lại chơi rắn-mắc quá, nó nhẹ hai cái đèn và cái chuông nó gỡ phứt, làm hầy giờ cái xe thì tốt mà xem không ra cái quái gì hết.

Mấy mươi đồ cũng mất. Tiền chớ phải một hai đồng gì sao! Tính ra có đến 40$ đồng bạc lận chớ chẳng vậy.

Đây chắc là bọn nào tinh gỡ đặng đem bán mất bán rẻ gì đó, chớ không lẽ ai đã sẩm cái xe nỗi mà cởi đâu vói chuông lại tiếc tiền không chịu sắm. Cũng là gia man thay!

∴

Giải lên tòa

Đang kiếp lâm bậu ơi! Đừng có than trách chát đắt gì nữa.

— Mà ai đó? Sao đó?

— Có ai! Tên Nguyen-van - L..., 31 tuổi, kéo xe-kéo ở đàng hẻm Bonnard đây chớ sẽ. Bởi chàng ta làm thói gió mưa, cũng kéo xe cho đã rồi lột đồ phu-tiêng gần đáng 15 đồng của người ta nên bấy giờ bắt được giải thẳng ta lên tòa.

— Phải, trưởng là sao chớ còn chơi cái thói gió man đó thì thật là đáng kiếp lắm. Không biết thương chút nào!

∴

Theo ai đó nàng?

M. Tran-van - Co, làm kỷ-lục sở Thương-chánh (D et I.) nhà ở tại đàng Marcel Richard, môn-bài số 164, có một đứa chầu gái tên Vo-thi - Dat, tuổi vừa 19. Gốc nàng nầy ở Bacliêu, nhân vì bấy lâu theo ở với thầy Tran-van-Co nầy; thầy cũng đã hứa thương con-chầu lắm. Do đâu mới rồi đây nàng Vo-thi-Dat nầy chẳng biết nghe lời ai dụ-dỗ, hay là mắc phải con ma ái-tình nó vẫn-vít bên lòng, khiến đến nỗi nàng dành phụ nghĩa dưỡng nuôi, lẩn thẩy lấy các trang-vật ở đàng 75 đồng rồi bỏ ra đi mất.

Ngày nang bỏ đi chính là ngày 16 Août, mà đến nay cũng chưa thấy phân-hồi.

A ha, nói vậy thị chắc là đã quá theo cậu trai nào rồi. Có khi nay chưng nên cửa nên nhà; mà hay là đã ra thâu lưu lạc. Ngán cho nàng!

∴

ROI HÌNH CHO TRẺ NHỎ XEM

AU GUIGNOL

(Góc đường Blancsubé và Marc-Pourpe)

Chương trình ngày 4 và 5 Oct. 1925

1° Eclair Journal N° 7 (1926).
2, 3, 4 et 5° Rêve d'Enfant (4 parties)
6° La voisine de Malec (1ère partie)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Cuộc hát cải-lương
CỨU GIÚP THỦY TAI TẠI BIÊNHOA

Nhơn vì thấy đồng-bào lâm nạn, chúng tôi đồng tình bày ra cuộc hát cải-lương kim-thời « BỀN TÌNH BỀN NGHĨA » của soạn giả là Trần-quang-Hiền, Trương-kế-An và Nguyễn-thành-Sự, hầu tâm mà cho phép chúng tôi đem tập diễn trên hí trường. Bổn tuồng nầy đã có mấy sinh viên Cao-đẳng diễn tại Hanói bốn, năm lần, cũng góp tiền làm phước và động công; chúng tôi Bắc-kỳ hoan nghênh.

Ngày nay chúng tôi nhơn thấy tuồng nầy có ảnh hưởng về luân lý, nên mới ra công rèn tập cho hoàn thành, ngỏ hầu đem ra diễn trường, trước là giúp vui cho qui vị đồng ban, sau lấy tiền nghĩa quyên đó mà giúp đỡ đồng bào lai nạn.

Chúng tôi sẽ đem diễn bổn tuồng « BỀN TÌNH BỀN NGHĨA » ngày 7 và 8 Octobre 1925 tại rạp hát Cô-Tâm (Cholon Rue des Marins). — Đàng lâm giờ tối thì khai diễn.

Xin sơ dẫn bổn tuồng cải-lương nầy cho qui đồng bau đăng rõ và xin qui vị hảo tâm tới mấy ngày đó đời gót đến, trước mua vui, sau giúp việc công ích, thì chúng tôi rất đội ơn.

∴

TUỒNG BỀN TÌNH BỀN NGHĨA
chia làm 8 hồi 6 cảnh

CÁC VAI TUỒNG :

TRẦN-XUÂN-LANG. — Chung tình của Lương-liên-Châu, bạn học thiết của Tấn-bửu-Chơn và Tấn-bửu-Minh.

TẤN-BỬU-CHƠN. — Chồng của Lương-liên-Châu, anh nhà bác của Tấn-bửu-Minh và bạn học thiết với Trần-xuân Lang.

TẤN-BỬU-MINH. — Chồng hứa của Nguyễn-tuyết-Trinh, em nhà chú của Tấn-bửu-Chơn và bạn học thiết với Trần-xuân-Lang.

NGUYỄN-CÔNG. — Cha vợ của Tấn-bửu-Minh.

LƯƠNG-LIÊN-CHÂU. — Chung tình của Trần-xuân-Lang, vợ của Tấn-bửu-Chơn.

NG.-TUYẾT-TRINH. — Con gái của Nguyễn-Công, vợ hứa của Tấn-bửu-Minh.

LỆ — Đòa ở của Tấn-bửu-Chơn

CẢM. — Đòa ở của Tấn-bửu-Minh.

Cảnh thứ nhứt

L. L. C. vì cha mẹ gả ép cho T. B. C. nên phải nhẫn Tr. x. L. vẽ mà quyết liệu cuộc tóc tơ và muốn liều thắc trước mặt cố nhân.

T. x. L. nguyện đẹp tình cho nàng xứ hiếu phận chút thân lưu lạc, giếc mưa sớ kinh giữ lòng ân hận.

L. L. C. phát cam từ đây xuất giá vu quy.

Cảnh thứ nhì

L. L. C. tế vẽ với B. C. thì rui phận tiểu mi cớ ăn. Bỗng con Ân-Châu bình cách, Bỉ M. tính nguyện đâu quân. Vợ chồng B. C. cố can em, vì bệ hương hỏa, vì gần buổi hôn kỳ. Thấy B. M. quyết chí, vợ chồng B. C. phải ép lòng trao chén quan hà, tiễn biệt lúc ra đi.

Cảnh thứ ba
(HỒI THỨ NHỨT)

B. M. đến bái biệt nhạc đường. Ng. C. cho hai trẻ giáp mặt nhau. B. M. phân tay quyết biệt với T. T., xin mở mối tóc tơ, vì sợ tánh mảng rỉi may chưa chắc. T. T. quyết một lòng tiết liệt và khăn lòng giữ ngọc gìn vàng.

B. M. khó bề từ chối, mới khuyên nàng an tâm bền chí, đợi khi đáo danh hồi cố-quốc, thì đuốc hoa sum hiệp phỉ nguyện xưa.

∴

(HỒI THỨ NHÌ)

Rồi cho B. M. nơi chiến trường mang bịnh trọng, lượng s ẩu đoán phải chịu tại nguyên. Chàng vì xin dinh việc hôn nhơn, thà cam ở vậy một mình, không muốn trọn đời để lụy đến T. T. Chàng khuyên nàng đừng bình rịnh, kiếm nơi xứng lứa vợ đôi php cha già nhờ khi vắn cảnh.

∴

Cảnh thứ tư
(HỒI THỨ NHỨT)

B. M. Sợ T. T. Còn đeo đẳng bền ân tháh tránh mặt cựu tình. Nhưng tuy lìa ngó ý vẫn vương tơ lòng ; nên ở trong cảnh vắng cảnh tân, B. M. càng nhìn vật cũ, càng nhớ thề xưa ; chàng điểm nặng tình thương tiếc. Đe dâu đêm khuya T. T. còn nặng lòng vì lời sơn hải nên đến tr gia cầu B. M.

B. M. biết tật bịnh mình mà khóc than thở thát. Song T. T. cũng quyết một với nhau mà thôi. B. M. cảm nghĩa nàng hứa nặng cười hỏi.

(HỒI THỨ NHÌ)

Cười vợ rồi, B. M. thêm đau nặng, T.X.L. đã vinh hiển hồi hương, lại còn gặp gỡ bạn cố giao là anh em họ TẤN.

B. M. thấy X. L. vẳng lai mật thiết ; nên sanh nghi cho vợ cũ ngoại tình ; chàng than thở với B. C. nhờ anh dò xét.

L. L. C. cùng X. L. tái ngộ, nỗi tình ái phận bạc, khó mà bưng kín miệng bình. Nàng buông lời trách sổ hờn duyên. T. T. lên nghe đặng.

∴

Cảnh thứ năm

T. T. biết rõ khác nói, lo thay cho chị. Mới mua lình chồng, tới khuyên X. L. hãy lánh mình xử khác.

X. L. nói tử khi tái hội chàng có điều chi lợi lẽ mà nhắc nhở tình xưa. Nhưng nếu gần nhau phải thay đổi nhơn, thì chàng công chẳng ngại gì bước đường lưu lạc.

B. C. bỗng tới gặp hai đàng, tughi rằng thôi gian phu dâm phụ, nên chàng nhiếc mắng đến đều, rầy la quá lẽ. Lương. X. L. toan chối cãi song T. T. ra đến cầu chàng.

Cảnh thứ sáu

Và nhà B. C. thuật sự tình vợ. L. C. nghe qua luy ưa cội đầu thọ tội với chồng. Ngũ không lẽ để T. T. chịu hàm oan, nên nàng kỉ hết nỗi tình duyên, trông chồng rộng lượng.

Đương lúc B. C. nghẹn ngào hối quá, thì vợ chồng B. M. đưa X. L. vào tạ biết lần gần.

B. C. cảm lòng nghĩa khí của em dâu, tạ tội cùng X. L. và tha thứ cho vợ.

Vợ chồng B. M. cầm X. L. ở lại, nhưng X. L. nhứt định ly hương.

Viên chức Annam
tại đường Đường Nam-kỳ ở Cholon,
đồng kính cẩn.

P. S. — *Hôm trước chúng tôi bàn tính hát tại Cholon đêm 8 Octobre và tại nhà hát lớn ở Saigon đêm 10 Octobre. Nhưng mà chưn có thể mướn rạp hát lớp cho đáng, nên chúng tôi định hát hai đêm tại rạp hát cô Tiệm ở Cholon, ngày 7 và 8 Octobre.*

Trong hai đêm đó có bản gồng trọn ngày tại rạp hát cô Tiệm (Rue des Marins) Cholon.

∴

Tôi hôm qua, sẵn dịp tôi ghé lại coi lập một lần thử nhì. Lần nầy có cô Năm-Thoàn lên lập, đào kép đều đều, khá hơn bữa trước rất nhiều. Tuy chẳng đặng lắm thế, tận mỹ chưa lắm nhưng cũng đủ giúp vui cho qui vị. Mới biết hễ người có nhiệt-tâm thì làm muôn việc cũng mau thành-tựu. Rất khen cái chí sốt sắng, cái tánh kiên gan của ông Trương-kế-An. Mấy hôm sau đây, ông không kể buổi ăn, ông không màng giấc ngủ, lo trước, lo sau, tính lợi, tính hại. Tốn công rất nhiều, phí tiền cũng bộn, mà vẫn không thối chí. Trong việc ông lo tân-thành đây, ông gặp biết bao đều ngại trở, biết bao cảnh khó-khăn, như người khác đã run chí rồi. Nhưng ông vẫn không, khẩn khẩn một mực, vững theo tiếng dạy của lương-tâm, chơn lần bước trên đường nhọn, chỉ mất ngỏ ngay nhà ngân. Nếu việc được thành tựu, ông cũng có chút vui riêng. Anh em ai là người có nhiệt-tâm, phải tận tình giúp ông cho nên việc nghĩa. Mong lắm thay ! tôi mong lắm thay !!

P.H.H.

LỜI RAO

Kính cùng qui khách đặng rõ : Nay tôi thôi bán trong nhà hàng « Lương-Hữu » rue Carabelli vì tôi mới mua cái nhà hàng và nhà ngủ « Mékong » rue de d'Espagne lại nên đã đặc tôi xài không hết, nếu xin qui khách ai muốn đáng mình chỉ thì tôi để lại giá rẻ như là : Tủ đề rượu, tủ kiến, bàn bureau, vân ngọa gỗ, nitrine, étagère, kệ để ly, tủ sắt, giường sắt, garde-manger, glacière, Tableaux, hình lộng kiến, đồ rửa mặt, nồi, muỗng đĩa, ly, chừng 150 người ăn.

NGUYỄN-PHONG-CẢNH

LỜI RAO

Tôi là M. Lê-phát-Thành; Điền-chủ tại hạt Tânan.

Kính tỏ

Cùng lục-châu đặng rõ:

Tôi có đăng một người tên là TRẦN Q-SANG, tục kêu là CÔ SANG làm kỷ-lục riêng cho tôi. Nay tôi thôi ra rồi. Vậy xin từ đây, trong lục-châu những vị nào có việc gì tính với tôi xin cho nhìn TRẦN-QUANG-SANG là kỷ lục cho tôi nữa.

Nay kính,

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ANGKOR ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 7 Octobre, lối 4 giờ.

Chiếc Amiral NIELLY ở Colombo đã chạy qua Đông-pháp ngày 1er Octobre.

Chiếc PORTHOS ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ tới Saigon, ngày 16 Octobre.

Chiếc CEYLAN ở Shanghai sẽ đến Saigon ngày 22 Octobre.

Chiếc AMAZONE ở Annam và Tonkin sẽ đến Saigon ngày 6 Octobre, lối 15 giờ.

Chiếc COMPIÈGNE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 15 Octobre.

Chiếc ROUME ở Singapore sẽ đến Saigon ngày 7 Octobre.

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 9 Octobre.

Chiếc ROUME sẽ chạy đi Singapore ngày 11 Octobre.

Chiếc ANGKOR sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 9 Octobre.

Chiếc COMPIÈGNE sẽ chạy đi Tourane và Haiphong ngày 18 Octobre.

Chiếc ADEN sẽ chạy đi Annam và Tonkin ngày 6 hay là 7 Octobre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin ngày 8 Octobre.

Đính-chánh. — Chiếc CHANTILLY sẽ chạy chiều nay 1 giờ trưa.

Chiếc PORTHOS sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 19 Octobre.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 5 Octobre 1925.

GIÁ BẠC

	5-10		5-10	
Nhà-nước	12	F. 35	12	F. 30
Ngân hàng Đông-pháp	12	35	12	30
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine	12	35	12	20
Hongkong Shanghai	12	35	12	30
Chartered Bank	12	35	12	20

∴

MỄ CỐC

Giá lúc chỡ đến nhà máy Cholon bao lấy toàn giá 100 kilos.

Vinhlong (Gạo-mới)		6 00	à 6 10
Gocong (Gạo-mới)		6 35	à 6 45
Bai-xau (Gạo-mới)		6 15	à 6 25
Bacliêu (Gạo-mới)		6 30	à 6 40
Namvinh	Gạo trắng mùa cũ	5 50	à 5 60
	Gạo đỏ mùa cũ	5 30	à 5 40
Giá thường (Gạo mới)		6 20	à 6 30

DỊP TỐT

Có một cái máy đánh chữ hiệu « CORONA » muốn bán còn mới tinh hảo.

Để giá là..... 60 $

Ai muốn mua xin đo nơi ấn quán *Imprimerie de l'Union*.

PENSIONNAT

Huỳnh-v-Chợ

CHOLON.— Route Mytho

...ong tay thì hàng-cấp so-học và hàng-cấp tốt nghiệp (Certificat d'études primaires et diplôme de fin d'études complémentaires).

TỰU TRƯỜNG
NGÀY 17 AOUT 1925 — nhằm 25 tháng sáu Annam.

Xin viết thơ trước đặng bổn trường để dành chỗ.

HỞI ĐỒNG BÀO
Trong sáu tỉnh hãy đề phòng !

Thuở nay nghe đồn nhảm tai, ai mà không rõ, bọn chệt làm bạc giả, đem á phiện lậu gạt đồng Annam ; thợ bạc thì làm vàng pha đồng-bỏ vàng thượng thập — Nay lại có lũ đồi người bán nữ trang giả, nên xin đồng bào ta hãy đề phòng cho lắm ; đề dọ rõ cản do sẽ sau lên cho quan trên thấu chúng nó ra khỏi Nam-kỳ cho mà hết sạch. — Thiếu chi tiệm Annam, sao không mua ? Vàng bạc ngọc ngà nhứt là hột xoàn là của quí, thì mình bán cần phải giao thiệp với người tinh cẩn, nghe Annam là có tiệm M. François Sự ở 76 Rue Vannier lối giữa đây phố chả bán vải Chợ-cũ Saigon là người Annam đáng tin cậy, bán buôn thực thà từ giấy cho chúng hẳn hòi hơn của bọn Chệc Chà, mà sao đồng-bang ta còn đi mua đâu cho mắc và ngại hoặc thiệt là đáng tiếc !

Dịp tốt — Rẻ lắm !

Vì dư dùng nên muốn bán
Một cái xe hơi hiệu : CADIX
4 chỗ ngồi, còn tinh hảo, bình accus mới
Có đủ đồ nệm và đồ phụ tùng
Định giá : 800$00
Xin do nơi : Madame HIỀN,
6, rue Jean Monlat à Saigon.
(Hồi trước kêu là 68, rue Đỗ-hữu-vị.

Restaurant LƯƠNG-HỮU

Cho mướn.

Nhà hàng « Lương-hữu » bấy lâu tôi cho Monsieur Nguyễn-phong-Cảnh mướn, thật là mua bán tấn phát.

Nay Monsieur Nguyễn-phong-Cảnh đã mua nhà hàng Mékong, ngày 1er Octobre 1925, sẽ trả nhà hàng « Lương-hữu » lại cho tôi.

Trong nhà hàng tôi đồ đạt đủ dùng và còn tốt.

Vậy ai muốn mướn xin do nơi M. *Compitable hôtel Lương-hữu* thì sẽ rỗ giá cả.

Nay kính,
Propriétaire :
TRẦN-VĂN-DANH.

Một chứng cớ hiển nhiên

Đã trải năm nay, hiệu **NAM-CHẤN-HƯNG** *đã rao cùng các bào đồng hễ ai mua hàng đen của bổn hiệu mà có trở thì bổn hiệu sẽ bồi thường tiền mua lại y số.*

Rao như vậy mà chẳng có một người nào mua hàng của bổn hiệu rồi đến mắng vốn rằng phải rằng trò.

Đã vậy lại các nơi chủ mua trong Lục-châu, Cao-man, Bắc-kỳ, Lào thượng, Lào hạ có nhiều ông gởi thơ khen ngợi.

Ấy cũng chẳng qua là nhờ bổn hiệu có lo nhuộm lớn tại Cao-lãnh, có chỗ trở chàm, vật liệu nhứt hảo hạng, nghề tinh xảo cho nên dám nói giữa cùng chúng rằng đã của bổn hiệu ít nơi dám sánh.

Ai ham rẻ mà mua của tàu khậu khách-trú thì đều hóa ra mua mất, hàng cũng, mướn người nhuộn lấy cũ, giặc ít lần trở đã lỗm, cho nên thiên hạ đều hàng Nam-chấn-Hưng tốt chắc thì thật là thậm phải.

Bổn hiệu **NAM-CHẤN-HƯNG** *bán hàng đen có ba thứ : lãnh gia dụng, xuyến gia dụng, hàng ta gia dụng. Cũng có bán các thứ hoa vật bên Pháp như là : đồng hồ, giày, nón, đen, chemises, vớ, faux cols, cravates, đủ thứ đồ cho trẻ đàng, vân vân...*

Gởi contre-remboursement.

Đây thấp đánh tắc :
BAZAR ANNAM, Cholon
Téléphone : 249

Xin viết thơ cho hiệu :
NAM-CHẤN-HƯNG
170, rue des Marins, Cholon

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

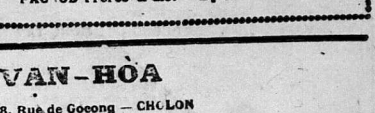

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

VAN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO :

Hiệu VAN-HÒA nhượm vải đen nhứt hạng tốt ở trà CHOLON.

Vải đề nhãn « **Con cá Kim-Ngư xanh** » thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng chẳng hề khi nào trổ, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bở như các thứ vải mới tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tấm thử vải đen đề nhãn hiệu : VAN-HÒA, VAN-XUÂN LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dấp mà làm theo thứ kiểu của bổn-hiệu, dặng mà thủ lợi và cho chư qui khách mua lầm, trường là vải của bổn-hiệu : Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư qui khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chữ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

MẤY HIỆU VẢI CỦA BỔN-HIỆU ĐỀU CÓ CÁU CHỨNG TẠI TÒA THƯƠNG-MÃI SAIGON LÀ :

1° 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
3° 1 con cá Kim-Ngư xanh.
5° Vạn-xuân-Long xe lửa.
7° Vạn-xuân-Long hươm bướm.
2° 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
4° Vạn-Hòa con gà trống.
6° Vạn-Hòa chiếc tàu.
8° Hiệp-Mậu con ngựa đua.

VAN-HÒA, kính khải.

Téléphone 344.

Feuilleton n° 74 — *Du 5 Oct. 1925.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

HỒI THỨ I

Giả bạn Yết-ma

Thình lình mà nghe chuyện dữ dội đến đổi chia cách vợ chồng như thế, Công-nữ hà chẳng động niềm cho chăng ?

Công-nữ cũng muốn giấu nhẹm tâm tình, chẳng để lộ ra ngoài mặt lắm chút ; ngặt nỗi, giấu sao cho khạm ! Vợ chồng mới ngỏ lại xa, ai nỡ cầm lòng không chang giọt thảm. Bởi vậy Công-nữ khi nghe chồng phân phiền cùng mình, thì thất kinh, vụt hỏi chồng :

« Nói vậy mình đi hay sao ?» Vinh-Pho cũng rưng-rưng nước mắt nhìn mặt vợ mà đáp rằng :

« Phải đi, chớ biết bỏ cho ai bây giờ ! Bà-hầu ngồi nghe rồ con tỏ bày tâm sự thiệt với nhau vậy đó, hà mới kêu rề mà hỏi :

« Ma con tình con đi đâu đó chớ ?

Vinh-Pho. — Bẩm lịnh nhạc-mẫu, việc con đi đây là việc kín trong ân đường, không nên tiết lậu. Vậy thì mà trong cỏ bác anh em ngồi đây ai muốn gởi gắm việc gì về thành Ba-ri, thì ‘có người anh em với tôi, nội đêm nay đi, sẵn lòng giúm giúp cho.»

Nghe lời Vinh-Pho, nội tiệc ai nấy đều trơ mắt nhìn nhau, đường như hỏi nhau, không ai rõ việc gì tất cả. Bấy giờ, Hầu-tước mới xen lời hỏi rằ :

« Hồi nãy, cha nghe con có xin cha bước tránh ra ngoài cho con nói chuyện nữa chi ?

Vinh-Pho.— Bẩm phải! Xin cha dời chơn qua phòng việc của cha. đặng con qua nói chuyện.»

Tức thì Hầu-tước cầm tay rề mình mà dắc qua phòng việc; rồi ngài hỏi :

« Chi đó con? Có việc chi con cứ việc nói cho cha nghe, đừng ngại?

Vinh-Pho. — Thưa cha, có nhiều chuyện quan-hệ lớn buộc con phải đi Ba-ri tức thì bây giờ. Song trước khi đi, con xin vô lễ hỏi lại cha cho rõ một đều: Chẳng hay cha có phóng quốc-trái hay không,nói cho con biết?

Hầu-Tước. — Sao lại không ! Cả cái gia-tài của cha đều lọt vào quốc-trái hết thảy ; tính phóng cũng có gần sáu bảy trăm ngàn quan chớ phải ít-ỏi gì sao !

Vinh-Pho. — Vậy thì nhạc-gia hãy mau bán hết đi mà lấy bạc lại, bằng chẳng thì sự nghiệp tiêu diêu.

Hầu-Tước. — Trời đất ôi, gấp vậy biết ai mua mà bán cho kịp mà nghĩa lẽ biểu vậy.

Vinh Pho. — Khó gì ! Nhạc-gia có quen với một người mua bán giấy quốc-trái phải không ?

Hầu Tước. — Ờ có ! Rồi sao ?

Vi-h-Pho. — Nhạc-gia cứ việc viết thơ cho tôi cầm tay đem đến cho người ấy tức tốc biểu người chạy bán Tập tức, chẳng nên chậm trễ một phút đồng hồ ; vậy mà không chừng cũng còn không kịp nữa a cha à !

Hầu-Tước. — Vậy thì chẳng nên tri-huỡn cho mất thì giờ. »

Liền tay, Hầu-tước ngồi lại viết thơ gởi cho người mua bán giấy quốc-trái ở thành Bari, dặn bán hết giấy quốc-trái gần sáu bảy trăm ngàn quan chớ phải ít-ỏi gì sao !

Vinh-Pho. — Vậy thì nhạc-gia hãy mau bán hết đi mà lấy bạc lại, bằng chẳng thì sự nghiệp tiêu diêu.

Hầu-Tước. — Trời đất ôi, gấp vậy biết ai mua mà bán cho kịp mà nghĩa lẽ biểu vậy.

Vinh Pho. — Khó gì ! Nhạc-gia có quen với một người mua bán giấy quốc-trái phải không ?

Hầu-Tước. — Ờ có ! Rồi sao ?

Vi-h-Pho. — Nhạc-gia cứ việc viết thơ cho tôi cầm tay đem đến cho người ấy tức tốc biểu người chạy bán Tập tức, chẳng nên chậm trễ một phút đồng hồ ; vậy mà không chừng cũng còn không kịp nữa a cha à !

Hầu-Tước. — Vậy thì chẳng nên tri-huỡn cho mất thì giờ. »

Liền tay, Hầu-tước ngồi lại viết thơ gởi cho người mua bán giấy quốc-trái ở thành Bari, dặn bán hết giấy quốc-trái gần sáu bảy trăm ngàn quan chớ phải ít-ỏi gì cũng bán, chẳng luận giá nào.

Thơ rồi niêm phong, Vinh-Pho lãnh lấy bỏ vô trong cặp mà cất tử-tế rồi nói :

« Thơ nầy, của ấy đã yên, bấy giờ đây tôi còn phải cần có một phong thơ khác về chuyện khác nữa.

Hầu-tước. — Nghĩa tế muốn một phong thơ nữa kỳ cho ai ?

Vinh-Pho. — Thưa nhạc phụ, để gởi ngay cho vua chớ cho ai.

Hầu-tước. — Gởi cho đức Hoàng-thượng!

Vinh-Pho. — Thưa phải, gởi cho lịnh muôn năm.

Hầu-tước.— Cha chả! Cha mỏ dám cả gan,tự tôn tự đại mà viết thơ đến cửu-trùng.

Vinh-Pho. — Lấy lẽ mà dài nhau, thì ngu tế phải khẩn cầu nơi nhạc-gia trước hết; kỳ trung, không phải vậy; ngu tế chỉ trông cậy nơi nhạc-gia có một đều đừng cây giận tay ông Sanh-Thơ ra sức giúp tay cho con giùm với ngài sao cho ngài viết cho ngu tế một phong thơ, để gởi cho lịnh Chí-tôn, dặng ngu tế cầm lấy thơ ấy lấy thế mà nhập đến khỏi phải chịu trả gan ngăn,nay cửa kia, lại cũng khỏi phải làm đơn gởi xin yết-kiến thánh-hoàng cho mất cả thì giờ quí báu, đó cha.

Hầu-tước. — Vậy chớ cón nghĩa-lẽ không có quen với quan Chưởng-ấn hay sao ? Ngài đặng phép xuất nhập bất cấm Nếu đặng ngài dẫn kiến nghĩa-lẽ, thì ngày đêm gì nghĩa-tế muốn yết kiến lịnh thiên-nhan lại chẳng đặng.

(Mai tiếp)

CÔNG-TI QUẢN-HẠT ĐẠI-THƯƠNG

GRANDS MAGASINS CHARNER

ở góc đường Bonnard và Charner

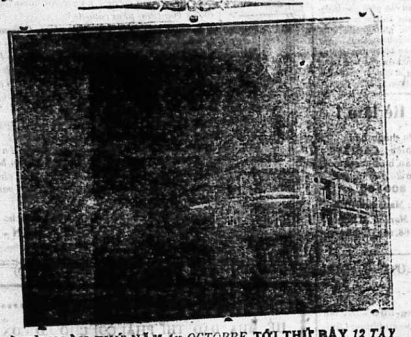

Đây chụp đồ hàng MAGCHARNER

KỂ TỪ NGÀY THỨ NĂM 1er OCTOBRE TỚI THỨ BẢY 12 TÁY

Sẽ để bán rao hàng các món sau nầy:

Dầu thơm — Đồ để trang điểm — Nữ-trang — Đồng hồ — Kiến con mắt
Giấy viết — Vật dụng bằng sắt — Đồ dùng chế thuốc — Đồ bằng nhum — Đồ kiểu
Dao bàn — Các thứ đèn — Đồ tập thể thao — Valises — Băn đờn
Các thứ mũ và nón cho đờn ông — Giày cho đờn bà và đờn ông — Bố trắng
Vải — Các thứ vật thực

PHÒNG GỌT MÓNG TAY

PHÒNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUẾ-KỲ
Có nhạc giúp vui. | Ngày thứ năm: từ 16 giờ 45 tới 18 giờ 45. Ngày chúa nhựt: từ 9 giờ tới 11 giờ.

NÊN THỪA DỊP GIÁ BẠCCAO LÚC NÀY MÀ MUA ĐỒ
SỰ NGAY THẬT LÀM CHO CHÚNG TÔI TRỞ NÊN MẠNH
Thùng thơ số 528.

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh
bỏ Nha-phiên rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution R
của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

NÊN CẤT KỸ...

Mỗi một bịch 25 điếu thuốc điếu hiệu DIAMANT « *Hột xoàn* » thì có 2 bên đầu 2 cái nhãn như hình trên đây.

Vị nào thường hút thuốc DIAMANT mà gặp nhãn trên đây thì hãy cất lấy một chỗ, chừng được 40 cái như vậy thì đem lại hãng L.U.C.I.A. ở Saigon đường Charner số 34, hay là đem lại tiệm nào mà có trữ bán thuốc DIAMANT và rượu Cognac hiệu MOYET và CUSENIER của hãng nầy, thì sẽ được đổi cho 1 chai Cognac hiệu CUSENIER hay là MOYET hoặc muốn đổi lấy thuốc thì hãng cũng sẽ tính theo giá chai rượu mà đổi thuốc cho.

Thật rất lợi cho vị nào mà hút thuốc DIAMANT « *Hột xoàn* » đã được lãnh, thưởng mà lại còn có thuốc hút rất ngon, không khô cổ mà mùi vị lại thơm tho là khác.

TỜ KIẾT CHỨNG

Buổi tiệc đãi ông Lê-văn-Lưu

Ngày 13 Septembre 1925

Ngày 26 Septembre 1925, 8 giờ tối, chúng tôi là : Trương-ẩn-Bền, Đào-trung-Hậu, Lý-v-Mạnh, Lâm-v-Ngọ, Lê-minh-Tiết, Lê-minh-Nguyệt, Ng-hữu-Sang, Lê-minh-Chữ và Cao-v-Đồng, có nhóm nhau lại tại nhà M. Đào-trung-Hậu có xem xét kỹ càng các số tiền thâu và xuất về cuộc tiệc đãi ông Lê-v-Lưu-giáo sư trật phẩm hồi hưu ngày 12 Septembre 1925.

Các số tiền ấy đều y theo cách kê sau đây :

Thâu

Các số tiền bùng, cong là	329 $ 90

Xuất

Tiền đãi tiệc (120 người)	360 $ 00
Tiền rượu (các thứ) và thuốc	114 00
Trần thiết và đèn điện	33 50
1 cái hình đã cẩm thạch trắng (dấu tích để cho ông Lưu)	250 00
Các số phí nhỏ	30 15
Tiền chụp hình và mướn đội lớn ra một tấm (agrandissement) luôn cái khuôn	20 80
Tiền in cái discours và cái khuôn long đo	40 00
Cong	818 $ 45
Còn dư lại	10 55
Tiền hãng bán hình đã cho lại (remise	70 00
Lạc còn dư thiệt là	80 $ 55

Cuộc tiệc đã hoàn toàn, chúng tôi tính để số lạc còn dư nầy 80 $ 55 giúp dân bị thủy tai Bắc-kỳ.

Ông Lê-văn-Lưu cũng thuận tình vậy.

	Kỳ tên :
Trương-văn-Bền	Lê-minh-Nguyệt
Đào-trung-Hậu	Nguyễn-hữu-Sanh
Lý-văn-Mạnh	Lê-minh-Chữ
Lâm-văn-Ngọ	Cao-văn-Đồng
Lê-minh-Tiết	

Số báo ngày mai sẽ đăng bản danh mấy ông có chung dậu trong cuộc tiệc đãi ông Phủ Lê-văn-Lưu.

Trung-Bắc

Chút nữa rời đời

Ngày 20 Septembre hồi 3 giờ chiều một đứa con gái chừng 16 tuổi, gánh hai nửa thùng dầu cũng các vật hàng hóa khác đi bên bờ đập đá. Khi đi ngang gần cuối đập thì thình lình nghe tiếng còi xe ôtô bóp gần sau lưng nó, nó hoảng hốt thầu hồn bắt phụ thể loáng quáng sa chưn xuống bờ đập nơi ấy đã hầm lại sâu, nó lấy quờ ở dưới sông toan chìm xuống mà chết đuối, may đân nhờ có mấy chiếc đò ở gần đó ra cứu vớt lên thì nó đã mất vía sững sờ như người không hồn vậy, dầu và những vật nó gánh đều đổ trôi mất cả.

May thay nó rơi xuống đập ban ngày, nếu ban đêm thì chắc là phải chết đuối.

* *

Cái nạn xe-kéo

Ngày 19 Septembre hồi 3 giờ chiều một cậu học trò chừng 15 tuổi tay có ôm sách đi đến đầu cầu Clemenceau trước hàng Morin xảy có một cái xe cao-su xe nhà từ trên chu chạy xuống, hai đàng tránh nhau thế nào mà va phải cậu học trò đập nát cả bắn chưn còn cái xe thì gãy mất hai cái công trước, ông lão ngồi trên xe cũng té xuống bị xây xác cả mặt mày.

Nơi đầu cầu ấy gió nào cũng có một người lính cảnh sát đứng canh để xem xét và sắp đặt cho sự lưu thông trên đường được thuận tiện vậy mà hôm ấy phải xảy ra một sự nguy hiểm như thế thật đã nên sợ thay.

Xe trên xe và người dưới xe đều bị thương lập tức phải vào nhà thương buộc thuốc.

Hai bên đầu cầu Clémenceau bên nào cũng rộn ràng xe ngựa và người hành khách nhứt là khi đến giờ bãi học buổi trưa và buổi chiều thì ở cầu ấy thường chen chưn không lọt, ước gì một cái cầu thứ hai sẽ làm ngay ở cửa thương tứ thì tiện lợi biết đường nào.

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI ĐỂ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :

CON SÒ

Cũng như dầu sáng hiệu *CON SÒ*.
Không có thứ nào bằng.
Dầu hiệu *CON SÒ* là tốt.
Hãy thấp thử coi rồi, không muốn dùng thứ khác.

Nguyễn-văn-Nhiều
CYCLES
234, Rue d'Espagne, Saigon

Làm Đại-lý toàn cõi Đông-pháp
HIỆU XE :
CHOBERT Sie ETIENNE

ĐỊP TỐT ÍT CÓ VÌ GIÁ RẺ CAO

Bổn hiệu mới lại gần 500 cái xe đủ hiệu nên bán xe cật kỹ, xin qui-vị đến xem thì chất lẻ qui-vị sẽ vui lòng mà chọn lựa.

Bổn hiệu làm Đại-lý toàn cõi Đông-pháp cho hiệu xe Chobert *là một hiệu xe danh tiếng khắp cả hoàn cầu, dầu ai kén chọn thế mấy cũng phải công nhận cho xe Chobert, là thứ xe mảnh liệt nhẹ nhàn và chắc chắn vô cùng vì tôi có chế theo kiểu kiểm thời cho qui-vị dùng.*

Xin Lục-châu ai muốn mua sắm hay là mua lẻ xe Chobert *nó cũng có nhiều hiệu như là* Régence, Longsor, Lutétia, Alcyon, Armor, R. P. F. *thì viết thơ thương nghị, tôi dám hứa chắc qui-vị mua đồ của bổn hiệu thì chắc là qui-vị sẽ vui lòng vì đồ rẻ lại tốt không đâu dám sánh.*

NGUYỄN-VĂN-NHIỀU.
SEUL AGENT,
des cycles Chobert Sie Etienne
SAIGON

DANH BẤT HƯ TRUYỀN

Thật là danh bất hư truyền ! Danh bất hư truyền ! Tại đường Thouroude, môn - bài số 8 (Cholon) có một vị Tiên - sanh hiệu là Kim-phước-Điền chuyên về một nghề xem tướng, toán mạng, và xem địa lý, nói đâu trúng đó, ứng nghiệm như thần. Thật rõ là đại-tôn gia, đại-danh-gia về giải-nghệ thuật.

Tôi vẫn có nghe danh tiếng, nhưng cũng chưa dám tin. May nhờ kỳ tháng giêng năm ngoái, tôi nhân rảnh việc, dời gót đến đồng thầy xem tuệ-nhân của tiên - sanh thế nào. Tiên-sanh xem tướng cho tôi rồi bèn đoán chắc trung tuần tháng tư thời tôi sẽ có sự kinh-hiểm (sự hiểm đáng kinh ghê). Lúc đó tôi cũng còn bán tín bán nghi ; chẳng dè khi tới tháng ấy tháng ấy, tôi đang đi giữa chợ mới Saigon, xảy đụng cái xe-hơi, bị thương nơi chưn tả. Cũng may là tránh khỏi, bằng không ắt tánh mạng nang tôn. Chừng đó tôi mới rõ Tiên - sanh định-đoán chẳng lầm. Lại còn nói đều đáng khen nữa, là tiên sanh đoán bịnh đứa trẻ của tôi không qua khỏi 10 ngày ; quả nhiên mới bảy bữa nó đã tạ-thế. Cũng còn chẳng biết bao nhiêu việc đáng khen nữa, song kể chẳng xiết. Nhơn vì miễn tài giải-nghệ thuật của Tiên - sanh nên xin có mấy lời quê kịch để gọi rằng giới-thiệu.

DƯƠNG-VĂN-NHỊ
Cung-lăng

PETIT DICTIONNAIRE
FRANÇAIS ANNAMITE
PAR
J.-B. P. TRƯƠNG-VĨNH-KÝ

Quyển tự-vị của quan lớn Trương vĩnh-Ký dịch tiếng Pháp ra tiếng Annam, đã hết là hai năm nay.

Từ đấy đến nay nhiều vị hỏi mua, nên bổn-hiệu lo in đã rồi.

Quyển tự-vị nầy tuy in chữ nhỏ mà cho tới 742 trương và có 1250 cái hình rút trong tự-vị Larousse chữ Pháp.

Giá 6 $ một cuốn
Phụ thêm tiền gởi 0 $ 24

Vị nào muốn mua xin gởi thơ hay mà đến tại

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA,
Rue Catinat, 157, — Saigon.

TRUYỆN
TÔ - HUỆ - MEI 3 cuốn (trọn bộ) giá... 0$28
OAN-HỒNG-CUỐN 1 & 2 (còn tiếp) giá... 0$20

SOCIÉTÉ
INDUSTRIELLE
DE VINH-HOI
Bureau : 133, Boulevard Charner. — Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VINH-HỘI SAIGON
Hồi người Annam.

Nếu chư-tôn muốn cất nhà và xây vách tường cho chắc chắn và huê-mỹ, thì hãy đến tại hãng làm gạch mới « hồ tạo hay là viết thơ mà mua gạch thì chư-tôn đã đặng vừa lòng chẳng sai.

Về sự chế tạo lý cao, và chắc chắn nếu chư-tôn dùng đến một lần thì thấy lợi tức thì.

Vì đồng n thì sự tốn kém cũng bằng thứ gạch thư ng mà lại chắn hơn, bền bỉ hơn thứ gạch thường hội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ chẳng cần phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng vôi Cang-long và cát trắng ở Biên - hòa, nên tốt lắm, dã lớn mà lại dày hơn.

Nếu Chư-tôn muốn đóng gạch có màu thì Tôn hiệu có bết lông làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị cùng bổn hiệu hay là gởi thư cho bổn hiệu tôn bổn hiệu sẽ hồi âm lấy lớ.

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG SANH dịch ra bằng chữ quốc-ngữ, in có nhiều hình đã cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi người. Ước ao cho mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh thì lấy làm quí lắm.

Giá mỗi quyển..... 1$20 | Phụ thêm tiền gởi... 0$40
CÓ THỂ BÁN TẠI
NHÀ IN L'UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA
157 đường Catinat — SAIGON

Lời rao cần ích

Hãng « ĐẠI-ÍCH » ở CHOLON, Đại-lý khắp cõi xứ *Nam-kỳ* cho xe máy hiệu MALBROUG và đèn mãn - sóng hiệu « SUCCÈS » kính tỏ cùng các qui khách động hay : Nhơn vì hãng mới sửa soạn *mở rộng nhà buôn* cho lớn hơn khi trước nên đã dọn qua cửa số 283-285 đường Marins.

Nhơn dịp nầy hãng ĐẠI-ÍCH có bày nhiều đều rất có lợi và dễ dàng cho các nhà buôn nào muốn mua xe hay đồ phụ tùng về bán lại.

Cuộc đua tranh giải nhứt Nam-kỳ : 100 km, xe máy MALBROUG đi với boyaux hiệu HILL động ăn hạng tư và hạng mười.

Lãnh gởi cách lãnh hóa-giao ngân cho khắp nơi.

SÁCH KHUYÊN-SĨ-CA

Sách « Khuyên-sĩ-ca » của ông Lê-trung Tùn làm mới in ra lần thứ ba. Quyển sách nầy có Hội-đồng khảo-duyệt nhận-dụng theo lời nghị ngày 1er Mai 1922, in ra hai lần trước bán hết. Là một quyển sách dạy về phong hóa lễ nghi, rất có ích cho mấy vị giáo-viên và cho trẻ em một khắt bước đầu trong đường học-vấn.

Có bán tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat, Saigon.

Giá một cuốn..... 0$20

Một quyển sách hữu ích!

Mới xuất bản một quyển sách tựa đề « Les Administrations et les Services Publics Indochinois » của ông De GALEMBERT, Tham-biện hạng-nhứt ở Hanoi soạn ra. Mục-đích quyển sách nầy là hiện-giải việc thành-lập trong cõi Đông-pháp. Rất có ích cho những vị sắp ra thi Tham-biện cùng các bậc thầy khác.

Trữ bán tại nhà in Union, 157, Rue Catinat — Saigon.

Sách dày 536 trương, giá... 12$00

Ai gởi thơ kèm theo 0$60 tiền cước gởi.

DÈI

khỉ và đã phụ tăng đến khỉ, nhân-công hiệu « WIZARD » đều bền, đẹp, tốt đến triệu.

Bán sỉ và bán lẻ
tại tiệm HÃNG
FRÈR-GUARD-HORNE,
80, Chaussée, SAIGON.

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ
Thơ chuyên môn ở các viện lớn thành Paris sẽ
KHÁNH-KÝ và Công ti
54, Đường Bà-nà (Boulevard Bonnard), SAIGON
Dây thép số 48 | Dây thép đã số Khánh-Ký, Saigon

Lãnh rửa kiểu và in ra giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình đã kiểu, hình màu đã sắc hình vẽ bằng mực tàu ; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rẻ hơn các nơi. — Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Cũng có bán bản đồ để dùng chụp hình ; Rửa hình và sửa kiểu rất giống. — Ở tiệm có sẵng các kiểu khuôn. — Có bán sơn thấy bằng mực, bằng dầu đủ đã các màu. Vẽ sáng bước vẽ theo ý qui khách đặt, khi đường hoạn muốn mua sơn thấy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Qui khách ở Lục-tỉnh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi hay đánh giấy thép cho chủ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

Cuộc xổ số
CỦA TƯƠNG-TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày 5 Juin của quan Nguyên-soái Nam-kỳ, bàn trị-sự các hội Tương-tế được phép lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến-thiện.

Định giá mỗi số là *mỗi đồng bạc (1$00)*

Các số trúng

1 số trúng	10.000 $ 00 —	10.000 $ 00
1 —	4.000 00 —	4.000 00
2 —	2.000 00 —	4.000 00
5 —	1.000 00 —	8.000 00
10 —	500 00 —	5.000 00
50 —	100 00 —	5.000 00
80 —	50 00 —	4.000 00
200 —	20 00 —	4.000 00
358		44.080 $ 00

Định đến, ngày 11 Novembre 1925 sẽ xổ số tại dinh quan Đốc-lý Saigon,

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE-ASIATIQUE

84, Rue de Canton — à CHOLON

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG PHÌ-PHẠT-PHÁT-LÂNG-HƯỜNG

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại tân, số 147 và 149.

Tiệm nhánh tại Cholon đường Canton, số 58, dây thép nói số 666.

Vì phước hướng nhơn mà lập thứ thuốc trị bịnh hàng lạnh rất công hiệu lắm vì bởi bịnh nóng lạnh là một bịnh chuyên trách, khi nóng khi lạnh không chừng, lạnh trong xương sống lạnh ra, lắt đau gân cốt nhức mỏi: nhiều khi thường là bịnh thường không sớm lo thang thuốc, để cho đến đổi sau thành bịnh rét phân cũ hoặc 1 ngày hoặc 2 ngày có 1 lần.

Nếu muốn tiêm đừng thuốc thần hiệu cho mau đã bình thì hãy mua cho được thuốc nóng lạnh của bổn đường là NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có hình ông PHÁT-MẠP, về nóng trước cách 2 giờ đồng hồ trước khi cơn rét nổi thì lần đầu uống 2 hườn rồi nửa giờ sau uống thêm 2 hườn nữa, nếu qua ngày sau mà còn hơi muốn lâm cử thì cứ việc uống nó như lần trước.

Phải cố ăn đồ độc đỉa hoặc trái sống và các thứ cải sống.

Mỗi ve 12 hườn giá là . . . . . 0 $ 10

Còn một thứ dồ trị các chứng bang, mỗi gói 14 hườn giá 0 $ 16.

Manufacture Saigonnaise DE CARREAUX & MOSAÏQUES

MAISON FONDÉE EN 1909

Rue d'Arras et Lucien Lacouture à l'hodui

SAIGON

Hãng làm Gạch-bông bằng Xi-măng đã lợi nhà, nhiều kiểu gạch mới rất xinh đẹp làm sẵn rồi, trừ trong hàng đáng khi nào có ai mua thì nào thì có sẵn liền. — *Giá bán rẻ hơn các nơi.*

Gạch-bông làm bằng Xi-măng đã thử màu tốt nhứt hạng bên Pháp-quốc đem qua, bởi vậy cho nên, gạch của hãng tôi có danh tiếng nhiều vì gạch thiệt chắc và nhiều màu xinh đẹp lắm.

Xin Chư-tôn đến viếng hãng tôi ở tại Chợ-đũi (Saigon) *đường d'Arras* (trước trại binh tập Ô-ma) thì Chư-tôn sẽ đặng Chủ-nhơn tiếp rước tử-tế và sẽ tỏ bày những điều cần yếu mà Chư-tôn muốn biết.

Xin chư-tôn viết thư cho chủ-nhơn mà xin mục-lục (Catalogue) có giá tiền

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

Rượu DUBONNET danh tiếng là nhờ bởi mùi ngon bất ngát và lại bổ khỏe dưỡng lập sức lực lại

XE MÁY HIỆU:

J. B. LOUVET

ĐUA GIỎI HƠN HẾT VỀ ĐƯỜNG LỘ VÀ CHẠY PISTE

ăn hạng nhất trong đua

HỘI HOÀN CẦU VỀ CHẠY MAU

ăn hạng nhất chạy xa 936 km

HƠN CÁC HIỆU KHÁC

XIN MỜI QUÍ VỊ ĐẾN XEM XE NƠI HÃNG

« AU SPORTIF FRANÇAIS »

135.— Rue d'Espagne.— Saigon

MỘT MÌNH LÀM ĐẠI-LÝ CHO XE HIỆU:

J. B. LOUVET —:— ELDÉE —:— A. S. F

và cho VỎ và RUỘT BERGOUGNAN

Thế nào gọi là văn-minh

... Chủ nghĩa chánh đáng của văn-minh là khiến cho mọi người sống được yên-vui, không phải đau-đớn co-hàn; sự sung sướng của người ta cốt là dựa vào dĩ vẻ đường vật-chất, để thư-thái ngày giờ mở-mang trí-huệ, vui-thú cao thâm, lấy lời nói tâm lòng làm gương giáng dụ cho đồng-bào hiểu biết những đều-lý đó, mà giúp việc tấn-hóa văn-minh trong nước mình cho phải nghĩa để làm nên sung sướng cho hết cả mọi người.

... Vì trong đường văn-minh ấy những khoa cách-trí tấn-bộ sẽ đem hết ra phu trì tam-đức, mở mang tinh-thần...

(Lời diễn thuyết của ông P. MONET).

∴

II

(Tiếp theo)

Trong các cái nguyên-do của sự tấn bộ văn-minh của chúng ta, phải có khoa y-tế ở trong đó nữa. Sự hạnh phúc của loài người vốn trực-tiếp với cuộc tấn-bộ của y-tế, khoa chữa bịnh, phép vệ-sanh. Vì tật bịnh, đau đớn, tử-vong mà các nhà lương-y mưu tính cách nấy phương nọ để diệt trừ, quả là ba thần độc-ác, vô khoan-dung, quỉ quyệt, làm cho loài người gớm ghét và kinh-hãi hơn hết. Khi loài người mới tấn-hóa, chỉ ư ngày nay nơi các dân-tộc giã-man, người đời còn giữ cái lục-hủ-lậu tổ tông truyền lại, là họ coi lắt-bịnh chẳng phải do nơi vi-trùng làm hại đâu, bèn là một cách bình phạt thiêng-liêng do nơi Thượng-đế giáng hạ. Cái kinh-hãi ấy vẫn là tốt lành, song tốt lành đối với phần luân lý, nhưt đối với phần tôn-giáo. Vì là một cái tài-liệu dùng hàm dọa những kẻ nhẹ tình, có lòng tin dị-đoan; chứ ư đối với đường khoa-học, thì nó làm cho phải bị ngưng tấn-hóa. Có đâu sự tấn-hóa lại phủ tiếp với đều di-đoan, tin trường phép tà-thuật, mê mệt cuộc cốt-đồng, lấy đó làm phương pháp độc-nhứt vô nhị để đoán biết và trừ lành tật bịnh.

Các đều tin tưởng ấu-trĩ ấy hầu muốn tiêu diệt.

Ông Claude Bernard có cái đặc-tài, phát minh lắm đều làm cho khoa y-tế được tấn-hóa nhiều, nhơn sự minh khảo-sát tận tường mà khám phá mấy đều quang-xiêng còn dở ấy. Nhứt là ông Pasteur, tổ nghề thầy thuốc, có tìm ra nguyên do các thứ bịnh tất rõ ràng. Cái nguyên-do động đến được, chỉ ra được, khảo-học được, vì nó có thực hiện, vốn là con vật sống, thứ cây ăn thếp, có thể giảm trồng, như người ta giảm trồng lúa, cây cỏ và nó thâm-nhập nơi các quan nội của thân thể chúng ta: Ấy là giống tế-vi trùng vậy.

Nếu công-nhận rằng văn-minh, ấy nhứt là công-nhận các tai-hại của loài người được giảm bớt, hãy giờ nên công-nhận sự học biết thâm về các chứng bịnh là một trong mấy cái chứng cớ đặc-sắc cho cuộc tấn-hóa văn-minh. Vã phàm gọi là y-tế tấn-bộ, tất được ít nhiều những phương pháp thần hiệu để khử trừ bịnh hoạn. Bịnh-lý-học và y-trị-pháp vẫn hai cái đi cặp với nhau luôn. Y-trị pháp do sự quan-sát và kinh nghiệm mà lập thành, càng ngày càng thêm tấn-bộ mãi. Phải đa nghi thầy quang-cảnh ấy bèn lấy tiếng nhạo báng cô-đại mà cười chê phép y-học. Cười nhạo thế nào cũng xong! Chánh các sự biến hóa ấy, vốn hao giờ cũng có, người đời có thể chê cười bình luận được, chỉ tỏ cho ta biết nghề y-tế đã quan-sát khảo-học đến điểm nào rồi.

Khoa y-học vẫn lo tìm kiếm cho ra mối bí-mật trong bịnh hoạn mãi; song kịp đến đời ông Pasteur lại đạt đến điểm tối cao. Quả nữa thế-kỷ về trước, người ta chưa biết phương thuốc khử độc là làm sao; cách chừng bốn mươi năm nay, người ta chưa biết phép trị bịnh bằng thuốc chích. Thuốc ấy bao đâu của các nhà sanh-lý học Pháp tìm ra, sau đến của các nhà sanh-lý Đức đem đến hiến cho khoa y-tế. Mới đây, lại tìm được cách chữa bịnh bằng quang tuyến X. Mỗi ngày thấy phát minh được đều hay mới, mỗi ngày lo chống cự khử trừ cách hiệu nghiệm những đều hại của giống vi trùng gây ra. Sự trông tỉnh nào phải là đều không đại hữu ích, nhưng bấy giờ, lúc ông Jenner mới tìm ra, chẳng qua là một việc cứ theo sự từng trải mà làm. Còn như bấy giờ, người ta dễ thấu đáo được cái bị-mật của nó, sự thần hiệu của nó, vì cách làm giảm bớt bịnh truyền nhiễm đã biết được rồi. Nói ra, không ai có lòng tin chắc như vậy cho, kỷ thật người đời đã tìm được cách trồng trải để giảm bớt các thứ bịnh và chánh các bịnh ấy đều phải chịu phép. Đó quả là một đều mà văn-minh đại thắng được giả man.

Suy ra, nếu ngày nay khen chnộng tặng tụng công việc của ông Pasteur và khoa y-tế kiếm thôi là như vậy, tất có thể nghĩ tì cho cuộc tấn-bộ về khoa y-tế một mai sẽ còn nhiều hơn nữa. Chẳng những về y-tế thôi, mà về các khoa khác, chúng ta cũng dự kiến lắm việc hiển thay mà mình không ngờ đến. Đã không ngờ đến, biết đâu cái nguyên-chất y-học của nền văn minh chúng ta sẽ là cái nguyên-chất để giúp cho biết được lắm sự biến đổi còn ngạc-nhiên hơn nữa. Hồi ra, lần nước lắm miền của hoàn-vũ hãy lâu nay đã bị sự hút-lậu nó đánh lừa, thấy những nguyên-chất mới đem vào trong y-tế-giới, bèn vui mừng cảm động, sẵn lòng làm hưởng cuộc ích lợi của sự y-tế tấn-bộ vậy.

(Mai tiếp).

Tâm-châu: TRẦN-VĂN-ĐÔNG.

XE MAY ĐẠP

CỬA HÀNG M. CAFFORT

HIỆU:

« ALCYON »

KHÔNG HỀ THUA AI

Đua đường trường cũng là đua tại trường thì hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925, cuộc đua *Saigon — Hocmon — Saigon* 50 km. *M Didou* hạng nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1925, cuộc đua tại trường đua:

1.000 thước *M. Célicourt* hạng nhứt cỡi ALCYON.

20 000 thước *M Tran-van-Chanh* hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

M. CAFFORT.

N° 22, 24, 26, Rue Catinat.— SAIGON

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

KIỂN XEM SÁCH CỦA PHÁP-QUỐC VÀ CỦA MỸ QUỐC

LÀM KIỂN SỬA KIỂN

BÁN KIỂN do theo toa Lương-y kỹ-lưỡng.

BÁN SỔ THỌ CỦA MẮT GIẢ CHẾNG NGỒI MẮT TỰ-NHIÊN, CHẲNG THỂ BIẾT ĐƯỢC

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIỂN THEO Y-KHOA

CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE

Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY

SAIGON

Tổng-lý: Ông G. HERBERY, thiên-nghệ về nghề kiểu mắt. Có cấp-bằng tại thành Paris.

CÓ BÀN: Máy hoạ-ảnh — Ống dòm — Ống Ám-tinh-biểu — Ống Hàn-thử-châm.

Các đồ khí-dụng đồng-đẳng.

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiến "Cristal Américain" của chúng tôi bán, tròn theo con mắt, xem tỏ hơn, sáng hơn kiểu thường bốn chục phân. Dùng mang đọc sách, viết bài luôn giờ nầy sang giờ nọ mà chẳng chút mệt mắt.

Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng lòa mắt mà vẫn minh xem cũng chẳng đổi màu.

Mỗi cặp kiến có cho giấy bảo-kết năm năm.

Cho kẻ nào mà cần phải dùng hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến trông gần), chúng tôi lại có chế thứ kiến riêng hai ốp, nhưng chẳng thể biết được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải có hai cặp.

● Gọng xuy-vàng của Mỹ-Quốc cũng tốt như gọng vàng thiệt vậy, bảo kết trong mười hai năm.

Người ta đã tìm ra đồ mới thay thế vôi vữa

ÚP MÍ ĐÔI — CHỒNG MÍ ĐÔI

Có tập vẽ hình các món và đồ làm kiểu ai hỏi cũng được

CÔNG-TI NẶC DANH LÀM GẠCH NGÓI

ĐÔNG-PHÁP

84, đường Charner, Điện thoại: 108

Điện tín: SATIC SAIGON

C.J.BONNET

MẠY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

BÁO LỤC-TỈNH BÁN LẺ

Từ nay, báo « Lục-tỉnh Tân-văn » có để bán lẻ tại nhà-hàng bán cơm-lấy và cà-phê hiệu « Nông-Lông » ở Sadec. Vậy thì lấy làm tiện cho bà-chánh ở Sadec muốn xem báo biết bao!

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

Hiểu bảy giờ bên nước Hoả-kỳ có một vị điền chủ đã gần 95 tuổi mà hãy còn sức lực mạnh mẽ như người ở tuổi, ít đông chết bắc, ăn nói nói sánh, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi thăm làm công-nhơn.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thấy cho biết tại đâu ông nay đầu bạc tuổi cao mà còn sức lực không phải kém vậy? Ông giả đớp qui rằng: Cái chi là đó mà hỏi, cả đời thì trước khi ăn cơm hay uống rượu một ly nhỏ rượu Quina Gentiane hiệu Mezel là một thứ rượu trường sanh bất lão.

Người khách nghe nói vừa gà khoang, muốn một việc trường thọ như ông, liền về nhà sai tớ đi mua cho vài thứ rượu Quina Gentiane mà đồng mỗi bữa, Thiên hạ nghe nói đều có ý tham sanh, cũng bắt chước đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ phòng năm.

Hồng nhan đa truân

(Tiếp theo)

Cách một chập, ông Franchet mới khởi nói việc mình đến kìn nơi lòng đã lâm lắm như vầy:

Nay việc đã thành tựu rồi, mà cũng không phải là đã đâu gì mà thấy được ngày nay là ngày nên việc; vì lão từ mười năm nay chăm nơm nghiệm cứu, tìm tòi hết hơi, nay mới thành công như vầy, là gạn nước biển cho ra vàng. Mà tuy là khó, chớ nay đã được rồi thì là lão đã tìm được phương làm ra vàng rồi, rõ ràng là vàng thiệt đó!

Mụ Franchet, hai tay nắm lại, mặt ngước lên trời mà nói: Lý nào lại được như vậy nữa?

Lão nói: đã được chớ! Vì đã tìm được phương hay rồi, Mình hãy coi mấy đóm nhỏ nầy, rõ ràng là vàng, mà mỗ vàng nầy thì có xa xắc gì đâu, mà lại là một cái mỏ không bờ lấy cho hết được, vì biển mênh-mông biết bao giờ cho cạn nước.

Nàng Louise nghe nói rõ là chước làm ra vàng thì tâm thần nàng cũng không định được, mà rồi nàng tỉnh lại liền. Nàng nói:

Dượng! chánh thầy thiệt là vàng ròng, dượng tìm ra cách chế luyện như vậy, thật là thông minh lắm mới được như vầy. Mà cái vàng nầy có cao g'á hơn cái công khó nhọc gạn nước cho thành ra vàng chăng?

— Không đâu cháu! Không có mất công gì lắm đâu! Dầu cho cái công tìm tòi, hay là cái công gạn nước thì cũng còn rẻ hơn cái giá vàng đã luyện thành nhiều lắm.

Louise nghe rồi nói: Mà Jean không có tại đây!

— Thằng Jean đã biết rằng lão đã ý tâm phương chế luyện ra vàng; nó cũng biết rằng lão có gắn tâm tòi tới hoài cho tới chừng nào làm cho được mới thôi, nên bây giờ cũng nên viếc thơ mà nói cho nó hay rằng nay lão đã tìm được xong cái cách gạn nước biển ra vàng rồi.

Lão Franchet nói tới đó lại sượng, lưỡng lự giây phút, tưởng như suy tính việc gì, rồi lại nói:

Mà bây giờ đây phải thả khẩn như b'nh. Dượng cần hỏi mối cho ai biết và ý nay hết. Cái phương pháp của lão đã tìm ra đây. Thì không nên nói cho một người nào hay cả thảy. Mụ và con phải cho kín miệng nó nghe! Đừng hở mối cho ai biết nghe! Để cho thằng Jean nó về đây, nó chẳng Lou'ee nó hết được kim-cải. Mà đi chăn đều phải hiểu rằng: nếu lậu việc cho người ngoài b'ết, họ rỏ thấu cơ mưu của lão, thì là cái phước lớn của họ mà là cái hại to cho mình. Nên đầu với người nầy, cũng phải cho kín miệng thì mới là chước nhiệm.

Mụ Franchet nghe nói như vậy thì hãi rằng: cần với thiếm Hélène Sourakí thì cũng kín miệng nữa sao?

Louise hớt nói: Nhứt là thiếm, đa dị; với thiếm thì phải kín miệng cho lắm. Dì có nghe anh Jean nói chuyện chớ lẽ nào không, rằng người mà tranh đành với ánh hơn hết là Steinberg, chủ của ông Kroemer là một nhà kỹ-nghệ tại Centrale, mà nhà ấy thì đã cho chế Sourakí quin ly. Một vị Bát-vật như Sourakí vậy, miếng là một lời sơ lận lọt được vào tai thì chưa đã cho người rỏ thấu cơ mưu, chẳng khác nào con đường bí mật mà mình đã chỉ mối cho người xông vào vậy.

Ông Franchet nghe Lou'see nói vậy lời, bèn nói: Lời cháu nói đó cũng là hữu lý.

Lão nói rồi, lão lại day qua mà nói với vợ như vầy: Mình nghe rõ không, rằng mà kín miệng cho lắm nghe!

Mụ Franchet nói: Tui mình đã muốn vậy, tôi phải chịu theo.

∴

Từ đó cho tới mấy ngày sau, thì Sourakí nghi và chắc lòng rằng vợ mình trưởng việc không sai lầm. Chắc cũng rằng đã có việc gì cần kíp và rất may mắn đã xảy đến cho nhà lão Franchet rồi. Ta thấy mụ Franchet và Lou'see lo mà mừng rỡ ra ngoài nét mặt, còn ông Franchet thì cứ tươi cười, nên vẫn cũng thêm chắc rằng đã có việc vì hân hạnh lắm đã xảy đến cho nhà ấy.

Chừng và nghe vợ và nói thì và lại càng tin quyết, hết nghi nang chi nữa. vợ và nói với và buổi chiều mọ rằng lão Franchet tính ăn lễ mừng nàng Louise đúng 18 tuổi, nên có lời mời vợ chồng và và đứa con trai và tên là Nicolas đến dự tiệc.

— An tiệc lớn lắm sao?

— Phải, tiệc lớn lắm; lại có mời ông thầy thuốc Le Fur, ông quan tư Tessier 2 vợ chồng ông kho bạc nữa. Tính ra thì đáng nhà lão 3 người, mình đây 3 người, với 4 người khách tôi mới nói đó nữa.

— Nói vậy hết thảy là 10 người ăn tiệc, phải không?

— Phải, 10 người.

Sourakí chống tay suy nghĩ một hồi rồi nói:

(Mai tiếp)

SAIGON.— IMP. DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

TIRAGE 2.000 EXEMPLAIRE

Le Gérant: LÂM-HIẾU-TÍN

Tirage: 2830 ex
Saigon le 5/10/1925

CÁC PHỤ-NỮ'

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được sức khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi nào. Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bán-tẻ sự đều có bán.

ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

RƯỢU SÂM-BANH
MOET & CHANDON
NHÃN XANH — *Là tốt hơn hết*

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

Nài cho đăng thử nhãn có cái NGÔI SAO 5 nhánh

Phải nài cho đặng rượu Champagne nút ve bọc bằng keo, vì có nhiều thứ khác bọc bằng chì

Còn ngoài mỗi thùng, ngan số thứ tự có chữ A. M. V. con dấu đóng mấy chữ trên, đóng bằng sắt nướng đỏ, chớ không phải viết bằng mực.

Chữ A. M. V. là dấu riêng của Đại-lý tại Saigon.

Đại-lý cho cả Đông-pháp
AGENCE FOUR LINDOCHINE.
DE LA MAISON MOET & CHANDON
137, 139 et 141, rue d'Espagne, Saigon

ĐỒN HIỆU:
ALSDOR CHICAGO

Thấp bằng đồng thau khỏi sợ nguy hiểm gì cả mỗi giờ thắp chừng 05 01 sáng bằng 300 ngọn đèn dầu 12$00 một cái.

Đồng hồ nhà hiệu: CARR vàng 10 hoặc 14 carats, có đầy đủ tuy đồng, có giấy bảo lãnh

8 rubis..... 9$50
10 » 11 00
Có hộp bọc, trả thêm..... 0 70

ĐỒN KÉO

KÈN HÁT HIỆU:
LE PARFAIT

Bán gì bán cũng đặng
65$00, 50$00 và 72$00

4) đồng

(Thứ nào bán lâu có hiệu bảo đảm hay hỏng khỏi sửa thấy chỉ biểu, giá 0$50.

Viết thơ cho
Hãng R. CHOMIENNE.
Place du Théâtre

Quyên tiền giúp dân THỦY-TAI BIÊNHOA

Bắt từ nay, bổn-quán mở mục nầy để đăng tên-danh những vị hảo-tâm, vì nghĩa đồng-bào giúp dân-tình bị lụt ở Biênhoa, là do theo sổ giấp-lai có dấu của trên Chánh-phủ phê-nhận hẳn-hòi

Còn như từ mấy hôm đầu rồi đó, ấy một là vì bổn-quán được nghe tin ngoài, hai là nhờ có tin ở Biênhoa gởi đến; nên bổn-quán vì cảm-tình qui-vị hảo-tâm, nêu danh lên để làm gương tốt dục lòng đồng-bang ta bắt-chước; chớ không phải nhập vào bổn-danh như dưới đây được. Vì là không có dấu của Chánh-phủ nhận-phê.

L. T. T. V.

Công văn

Vì lời nghị quan Tổng Thống Đông-Pháp ngày 7 Septembre 1925.

Định cho phép Hội Michelin et Cie, Société en commandite (hội có người góp vốn lấy lời chớ không dự vào việc cai quản trong hội), hội chánh tại Clermont-Ferrand có ông Alphe, bác-vật ở Saigon, số 232 đường Legrand de la Liraye thay mặt hội ấy trong Đông-Pháp, thế cho ông Hérisson trong các quyền phép và các việc buộc phải làm, trong tờ giao kèo ngày 30 janvier 1924 có quan Tổng-thống phê trong hồi thường xuyên của Thượng nghị chánh phủ ngày 22 Mai 1921, về sở đất nhà nước đặt thành 8 602 mẫu 80 sào 00, tọa lạc tại làng Lê Nguyên, Định-thanh và Thanh-an hạt Thudaumột.

Các khoản buộc ông Hérisson phải làm định trong tờ giao kèo ấy, thì Hội Michelin et Cie phải thi hành theo.

Quan Nguyên-soái Nam-kỳ lãnh thi hành lời nghị nầy.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-Soái Nam-kỳ ngày 10 Septembre 1925

Định hủy tờ giao kèo với M. Kaségon Ibrahime về việc đốn cây trong phần rừng số 18, khoản 1, trong sở rừng cấm số 59, số tiền đóng thế chứng 220 quan phải bị tịch mà nhập kho.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 10 Septembre 1925,

Định hủy tờ giao kèo với M. Nguyễn-v-Huê về sự đốn cây trong phần số 3, khoản V trong sở rừng cấm số 171, số tiền đóng thế chưn 92 quan 40 phải bị tịch mà nhập kho.

∴

Định hủy tờ giao kèo với M. Liotard Léon về sự đốn cây trong phần số 1 (phần còn lại) khoản I, trong sở rừng cấm số 16 (hat Tayninh), định trả lại cho ông ấy số tiền đóng thế chưn 805 quan.

∴

Định hủy lời nghị ngày 31 Janvier 1925 về sự hủy tờ giao kèo với M. Liotard về việc đốn cây trong phần rừng số 1 (phần còn lại) khoản I trong sở rừng cấm số 16, trong lời nghị ấy định tịch mà nhập kho số tiền đóng thế chưn 805 quan.

Rượu chát trắng ngon

Uống cũng như Champagne bổn-hiệu có trừ bán mỗi ve 0$50 mua 12 ve 5$40.
Có bán nước đá mỗi ngày.

Ai mua xin viết thơ cho:
BÙI-QUANG-NHƠ — Bảntre.

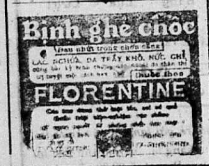

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thử thảo trước khi tập dùng những miếng quốc mét nghe ho hay dùng thứ rượu chác hiệu «PRENGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị dịu dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiền làm cho bổ khoẻ, giống gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thảo.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOY-LANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

SÁCH
Minh-Tâm Bửu-Giám

Sách «MINH-TÂM BỬU-GIÁM» cuốn thứ nhì par Pétrus Trương-vĩnh-KÝ đã xuất bản rồi.

Vậy qui vị muốn mua xem thì xin gởi thơ cho *Nguyễn-văn-Của, Imprimerie de l'Union rue Catinat 157 Saigon.*

Giá bán ..... 1$00
Giá mua qua Đ.-P. 0 20

Bột ăn PHOSPHATINE FALIERES danh tiếng lâu nay, bán gởi đựng trong hộp thiết hàng chỉ khít kín lắm.

Có mua chuộng cho được hiệu PHOSPHATINE FALIERES đặng bổ tinh khí, ích phổi con nít mắc sữa, người lớn đau bao tử, đang gia bổ ga lắm chưng là bổ sở đau ốm mới mạnh.

Đại lý: Đông-dương Mỹ — Đại-lý tại P. Paris, số 6, đường le Eucharis, R. C. Paris 22.[illegible]

SỮA
NESTLÉ

Thường dùng trong các nhà Dưỡng-đường trong xứ Nam-kỳ.

Chư-tôn phải nài cho được nhãn sữa có «*3 chim*» thì sẽ được đẹp lòng.

Giờ tâm hầu kẻ. Bề lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản hướm lược ngoài khơi
NGƯ ÔNG KẺ BẢI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, hà chẳng nên mượn máy «*KODAK*» chụp làm dấu tích!
Hãy đến sắm mau mau máy chụp hình hiệu «*KODAK*» nơi chỗ làm Đại-lý.
PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát lớn, Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

Sulfoïdol ROBIN

Trị rất thần hiệu trong các bịnh đau lâu năm từ họng vô trong phổi
(Ho lao, Ho hồn, Trùng thiệt vân vân)
Bịnh đau trong lá gan và bị thuốc độc vào ruột, bao tử
Đau mình lâu năm đến rút xương lại, bịnh đau ngoài da

Có làm ra hột nhỏ và có viên trong như hột chuỗi, mùi thơm (khắc hơn các thứ thuốc khác có dụng sanh mà chế) và chẳng hề làm tả.

Có làm ra bọc chai nhỏ để chít, thứ nầy mạnh lắm để trị đau nhứt xương cốt đang hồi dữ và ho hung lâu ngày.

Có làm ra thuốc dán mát, để trị bịnh mọc mục, sẩn da, nổi mục cả về, ghẻ vân vân

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu món chi khác ráo

Có trữ tại Thượng-đẳng Dược-phòng L. Solirène *trước nhà hát SAIGON*

Báo chế tại nhà ROBIN, số 18 đường Poissy-Paris

Feuilleton n° 1

NẶNG NGHĨA PHẢI CAM

« Ý đâu rẩy lại ngang qua bến,
Nhưng hiểu kẻ đâu để cạn dòng.
Trách chi những khách mà bồng.
Thường hay mắc phải vào vòng truân chuyên »

HỒI THỨ I

... À! Còn nhớ một buổi kia nhằm ngày lễ, mà chính là ngày lễ Chánh-chung (14 Juillet) thì phải. Cho nên hôm ấy lại tỉnh thiên-hạ rất là náo-nhiệt vô-cùn; nào xe ngựa rần-rần, nào áo-quần nhồn-nhan tha-thướt. Từ lớn đến nhỏ, từ đàn-ông chí những đàn-bà, trọn một ngày không thấy giờ phút nào là giứt người dắc lũ-lược nhau đi nườm-nượp. Thật rõ-ràng là một bữa lễ tại tỉnh vui thay!!

Đề đâu cuộc đang vui bỗng hóa ra buồn, xem dường như ý trời ghen-ghét, chẳng muốn để cho kẻ dưới trần nầy bày ra cuộc chơi gì mà được trọn vui; nên vừa thấy mây quang cảnh tịnh, cờ-xí phất-phơ đó, ai cũng đang hăm-hở đi đến «trường-đua» để ngông xem cuộc đua-ngựa. Hồng-nhiên mặt trời mới vừa xế-bóng, tiếng trống nơi «trường-đua» khởi đông cầm-chừng; chưa được chập lâu đã thấy mấy kẻ tới mịch-mù, đổi ra cảnh trời ú-ám. Đoạn nổi lên một trận cuồng-phong, cây xiêu nhánh gẫy một hồi, kẻ ào-ào mưa tuông xối xả.

Thôi rồi! Còn vui sướng chi nữa mà chưa chịu chờ giứt bột trở bước đi về; dầu rằng cuộc đua-ngựa nầy không vì một trận mưa to dữ-dội đáng-sá cho bằn đó mà phải bỏ đẹp hoặc là dính lại ngày khác đi nữa; đáng xem cũng chẳng được tho-thới gì, hồng phải buộc lòng ở lại xem cuộc vui chơi cho mãn. Vì vậy nên khứ tân dám mưa rồi, giờ khởi đua đã đến, trong lại đông-đang-nanh bờ no, thiệt-thế đứng vậy cũng không lấy chi làm đông lắm. Trừ ra những ai đi có dắc còn dắc châu theo, nó nằn-nằn một hai đội ở lại coi cho được thì mới cam rốn chơn để vừa lòng tỉ-đ đó thôi; còn thời phần nhiều đều rải-rác trở gót ra về cả.

Ký-giả đang lúc buồn lòng, vì trọn ngày cứ lúc-thúc ngồi nhà; nghe đầu nầy rủ đi xem điều-bình, nơi kia kêu đi coi mùa-lâu, đáp tình; chớ ký-giả chẳng không hề giờ bước ra đi đâu. Nhơn buổi chiều thấy cảnh trời tốt đẹp, nên cũng rằng lần-thần đến trường-đua, là chỗ có cây-cối ùm-sùm, bóng tàn rợp che mát mẻ; để trước xem thiên-hạ dập-dìu, ngựa xe qua lại, sau nữa cũng ghé mắt vào chia một phần vui chơi trong cuộc lễ. Dè đâu lại gặp cơn rủi, mưa tuông gì đây như vậy, nên rồi cũng phải đình thối chơn trở lại.

Lúc bấy giờ, tuy đang đi dưới chơn thì trót-ít dơ-bẩn lắm, nhưng phong-cảnh xem lại có vẻ tốt đẹp hơn nhiều; hai bên ruộng thì lao-xao kẻ cấy người cày, tiếng ếch-nhái kêu khoan kêu nhặc. Nhớt là những lúc dông mưa đã tạnh rồi, lại gặp phải trời chiều xế bóng, đứng xa trông lên đầu mấy ngọn cây, giọt nước còn đang đọng trên nhánh, màu chiều ửng ra nửa xanh, nửa đỏ, nửa trắng, nửa vàng, xem chẳng khác nào mỗi nhánh cây thấy đều nhận ngọc. Thật rõ-ràng là một cảnh nên thơ! Ngoài ra lại còn có gió thổi hắc-hiu; tiếng chim kêu lích-thích. Nhờ vậy nên đường thì dài, dám thì thấm, mà ít hoài không biết mỏi chơn; cứ càng đi càng nhìn, thêm vui thêm đẹp.

Bỗng-chốt, khi vừa đi đến một dan nhà-ngói rộng lớn kia, ký là nhà của hai vợ chồng ông Nguyễn-tấn-Phát, vốn tay giàu-có lớn tại tỉnh nầy; lại thấy đi ra một người đờn-ông tuổi độ ngoài bốn-chục, cặp lứ-dứ, trang-sức lôi-thôi; đầu bịch khăn nhiều điểu, mình mặc cái áo đen-dài quần-trắng mà xem nó đã cũ-rư cũ-rích; một tay thì cặp nách cây-đủ, một tay lại xách cái gói nhỏ bao bằng vải đỏ. Người đờn-ông ấy là người gì? Trưởng khi thấy bởi thì phải; nên khi trong nhà bước ra vừa đi mà vừa ngó ngếu-ngáo hai bên, trông bộ-dáng người ngếu-ngưỡng lắm.

Tuy vậy chớ cũng chẳng cần biết làm gì; đầu phải đầu không cũng là khách đi đàng không lẹ. Nhưng khi người ấy đi được chừng một khoản xa-xa, độ 20 phút đồng-hồ, thì thấy có một cái xe-ngựa hai bánh đàng kia chạy lại; một cô thiếu-nữ xuân-thu trạt chừng 16-17, ăn bận đồ mầu, nước da trắng phơi-phới, môi đỏ hồng-hồng, mặt mày đề-đạm, dong dáng hình-dung, ổng-ẻo ngồi trên xe với một cái rương bằng mây nho-nhỏ. Một lác xe chạy gần đến nhà ông Nguyễn-tấn-Phát, còn chừng vài mươi thước nữa nhìn rõ mới hay đấy là cô Nguyễn-ngọc-Sương, con gái của ông đi học ngoài trường tỉnh hay ngừng lại ngoài ngõ, thì trong nhà bà Trần-thị-Thu lật-đật xăn-xái bước ra, miệng thì hối trẻ ở mau đem rương vô nhà, còn mắt thì nhìn con trăn-trối, mừng-mừng tủi-tủi, xem dường như vắng mặt đâu đến năm sáu năm trời. Ấy mới rõ lũng mẹ thương con thật là vô đề vậy.

(A ef ffff.)

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bào-chế sư

KẾ NGHIỆP CHO ÔNG G. RENOUX

ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy dùng bực nhứt đã lâu năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhờ chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bào-chế nhứt hạng, vẫn là cử-nhơn bác-vật xuất thân, dùng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trông theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy đều tin cậy.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bạn hàng mà bán thuốc, hoặc tuân theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào lầm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi khứng đem thứ thuốc khác mà đổi thế vào.

Tiệm thuốc chánh của ông L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông L. SOLIRÈNE là một người chủ tiệm rất ngay thẳng, chiếu hiển đãi sĩ;

Vì thuốc tinh tấn, mỗi lần thuốc bên tây gởi qua đều có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng động đảo, nên bán man bết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng, xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho y theo toa của quan thầy.

Soieries NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

NHÀ BÁN HÀNG LỤA

Số 42, đường Catinat, 42. — Saigon (ở giữa mấy tiệm Bombay) Saigon

Téléphone { Magasins n° 566. Dây thép nói { Direction n. 529.

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: Nguyễnđứcnhuận, Saigon

Bổn hiệu bán đủ thứ hàng Bombay, hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc

LƯỢC KÊ ÍT THỨ:

CẨM-NHUNG: Cẩm-nhung trơn, cẩm-nhung bông dệt, cẩm-nhung bông nổi, cẩm-nhung minh các, cẩm-nhung minh nhiều, dũ hạng dày mỏng và đủ màu sắc.

TỐ: Tố trơn, tố có bông nhỏ, bông lớn, tố màu, tố hai da, tố minh các, tố bông nổi, tố xanh bông lớn may áo rộng, tố Hanoi và tố Huế-kỳ tốt nhứt hạng.— Nhung thiệt tốt có đủ màu.

SATEN: Saten trơn, saten màu, saten bông thêu, saten trắng thiệt tốt để may quần.

HÀNG LẠ: Mới có hàng lạ như là: Cẩm-xoàn, cẩm-vân dợn sóng, cẩm-nhung bông lạ và nhiều thứ hàng lạ khác nữa các-bà, các-cô thích dùng lắm.

HÀNG TRẮNG: Lục-soạn Bắc-thảo, lục-soạn Thượng-hải, lụa Lẻo, cẩm còn hay là lục-soạn điển-khí, cẩm-nhung, lại có thứ lục-soạn Hanoi trắng tốt và chắc lắm để may đồ mát hoặc Pyjamas thì đẹp lắm.

XUYẾN, LÁNH: Xuyến, lánh nhuộm tại Bénitré-Cao-lánh, nhuộm đen nước, rờ mát tay, bảo lánh dùng đến rách không trổ.

Căng có bán ô-trâu, vải-mùng, giày cao gót gần bột, dầu thơm, phấn, đồ thêu, đồ chạm, salon cần vân vân....

Lại có trữ nỉ, tussor, laine, serge nhiều thứ tốt nhứt hạng để bán sỉ cho thợ may và bán lẻ cho qui-ông, qui-thầy mua về mướn may thì lợi lắm mà lại được hàng tốt.

BỔN-HIỆU, cẩn bạch

Nguyễn-văn-Thiết

QUẢN-LÝ

PHÁP-VIỆT KHÁCH-LẦU

Hôtel de France

143, — Rue Catinat N° 143. — Saigon

Giá rẻ hơn các nơi

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt: CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rum hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rum hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT tại xứ Frontignan.
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Mâu thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.

Có tiền dân chủ Quốc-ngữ rất tiện

Thuốc NÉOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GRILLÉ RIGAUD, LAMOTTE.
Nước sâm banh — Đồ các thứ.

Thành phố Saigon

LỜI RAO

Cho nhơn dân hay rằng chiếu theo lời nghị định của quan quyền Tổng-thống Đông-pháp, ngày 27 Juillet 1925, thì đã cho phép làm những việc đào giếng mà tìm mỏi nước dưới đất trong quận Gò-vấp (hạt Giadinh) và đã định công việc làm ấy là ích lợi chung.

Những mấy miếng đất nhà nước lấy dùng mà trả tiền thì để dưới nầy;

SỐ HOA ĐỒ	TỜ	TÊN VÀ HỌ CHỦ ĐẤT	SỐ SAO MẪU: MẪU	SAO	THƯỚC
		Làng Hanh-thông-xã	h.	a.	c.
1	1re	Hồ-văn-Diêu	0	24	00
2	1re	Trần-văn-Vinh (kế nghiệp)	0	25	50
3	1re	Cao-văn-Ân (kế nghiệp)	0	29	00
4	1re	Trần-văn-Hiệp	0	15	00
5	1re	Ngô-văn-Sốt (kế nghiệp)	0	12	50
6	1re	Nguyễn-văn-Nghĩa	0	30	00
7	1re	Trần-thị-Khinh (kế nghiệp)	0	16	50
8	1re	Phạm-văn-Dương (kế nghiệp)	0	44	00
9	1re	Trần thị-Khinh (kế nghiệp)	0	16	50
10	1re	Nguyễn-văn-Khoa (kế nghiệp)	0	17	00
11	1re	Ngô-văn-Sốt (kế nghiệp)	0	35	00
12	partie	Ngô-văn-Sốt (kế nghiệp)	0	46	20
13	»	Ngô văn-Giỏi	0	46	10
21	»	Bùi-văn-Nhương	0	68	74
22	»	Ngô-văn Vôi	0	36	66
23	»	Đỗ hữu-Sơn	0	04	27
140	»	Nguyễn-văn-Nghĩa	0	91	79
141	»	Trần văn-Thông (kế nghiệp)	0	12	00
142	»	Nguyễn - văn - Lâu (làm việc tại phòng quan trung-sư Vabois)	0	14	50
143		Nguyễn-văn-Dương (kế nghiệp)	0	21	00
144-146		Lý-Đức (kế nghiệp)	0	50	71
147-149		Nguyễn-văn-Nghĩa	0	13	00
150-152		Nguyễn-văn-Kiến	9	59	00
151-[illegible]		Nguyễn-thị-Tô (chết) vợ của Lý-Đức	0	12	00
334	2e	Bang Quảng-đông (Saigon)	0	36	00
335-p	2	Nguyễn-thị-Mai	0	13	70
363-p	2	Nguyễn-văn-Tứ	0	33	34
364	—	Châu-thị-Xuyến	0	68	20
365	—	Nguyễn-văn-Dự	0	67	40
366	—	Nguyễn-văn-Dự	0	87	40
367		Cao-văn-Chánh (kế nghiệp)	0	15	00
392-397		Nguyễn-văn-Tứ	0	31	00
398-361		id.	0	65	56
400-363		id.	0	70	10
401-365		id.	0	13	02
402-366		id.	0	89	67
399-395		Nguyễn-văn-Cô	0	74	50
413-396		Lê-văn-Cang	0	02	76
		Làng Phú-Nhuận	h.	a.	c.
102	4e F	Nguyễn-văn-Chân	0	00	59
103	—	Võ-văn-Chất	0	04	86
104	—	Lê-thị-Khách	2	78	56
106	—	Võ-văn-Trinh (kế nghiệp)	0	19	46
108	—	Trần-văn-Nhiều (kế nghiệp)	3	06	50
110	—	Hồ-văn-Diêu	0	20	62
111	—	Trần-văn-Vinh (kế nghiệp)	0	34	40
112	—	Hồ-văn-Hoài	0	71	68
113	—	Trần-văn-Vinh (kế nghiệp)	0	36	44
114	—	Hồ-văn-Diêu	0	35	20
115	—	Trần-thị-Điệu	0	20	11
116	—	Huỳnh-văn-Học	2	46	64
117	—	Võ-văn-Diêu	1	50	00
118	—	Ngô-văn-Tỷ	0	14	86
119	—	Võ-văn-Diêu	0	168	70
139-102	—	Trần-văn-Thâu	0	08	70
140-103	—	Võ-văn-Quyền	0	33	70
141-104	—	Bang Phước-Kiến	0	30	73
150-115	—	Trần-văn-Tuân	0	45	55
162-117	—	Võ-văn-Viết	1	00	00
163-117	—	Võ-văn-Viết	1	11	00
165	—	Bang Phước-Kiến	3	00	00

Những họa đồ và tấm bản có để mấy miếng đất ấy, có để tại phòng sở lục-lộ thành phố Saigon và tại phòng trưởng bố Giadinh (chữ gr&cô) luôn trong 30 ngày, kể từ ngày lời rao nầy, từ 8 giờ cho tới 10 giờ rưỡi sớm mai và từ 3 30 giờ cho tới 5 giờ chiều, đặng cho nhơn dân ai miốn rõ được phép tới xem.

Có một cuốn sổ riêng để tại dinh Đốc-lý Saigon và tại Trường bố Giadinh đặng mà biên những lời khai.

Saigon, ngày 24 Septembre 1925,
Quan Đốc-lý,
ROUELLE.

Lãnh Bưởi — Xuyến — Bâng — Lụa — Lượt
Sa van minh — Vải may mùng

MUA SỈ VÀ MUA LẺ TẠI TIỆM

ĐÔNG-MỸ

HANOI - 41.— Rue des Cantonnais.— HANOI

Sẽ được bằng lòng, hàng kỹ, giá rẻ, gởi lanh lẹ, và cẩn thận

Qui-khách ở Nam-vang mua hàng tại tiệm ngành của tôi là tiệm ĐẠI-THẠNH, ở đường Quai Piquet số 29-30 cũng được hàng tốt, giá rẻ. Song giá trong ấy phải cao hơn giá ngoài nầy vì sự chi-tiêu nặng nề.

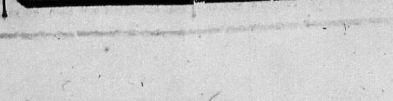

THUỐC HIỆU **ASPIRINE** DES "USINES DU RHONE"

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng
Đau mình, đau mấy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật co

có bán công trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE" mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

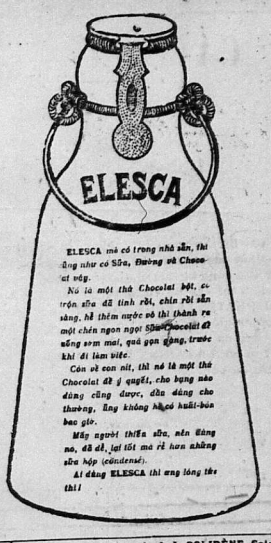

ELESCA mà có trong nhà sẵn, thì đừng như có Sữa, Đường và Chocolat vậy.

Nó là một thứ Chocolat bột, có trộn sữa đã tinh rồi, chín rồi sẵn sàng, hễ thêm nước mà thì thành ra một chén ngon ngọt Sữa Chocolat để uống xem mui, quá gọn gàng, trước khi đi làm biết.

Còn vì con nít, thì nó là một thứ Chocolat để ý quới, cho bạng nào đáng cũng được, đâu đáng cho thường, lẫng không hề có khuất-bún bao giờ.

Mấy người thiếu sữa, nên dùng nó, đã dễ, lại tốt mà rẻ hơn những sữa hộp (condensé).

Ai dùng ELESCA thì ưng lòng tấm thì!

Có trử tại tiệm **Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE, Saigon.**

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với tục-châu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y **VI-TỂ-SANH** *bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược nơi thầy danh sư, mà chế luyện cho được tận thiên tân mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông phật mập mà làm kỷ hiệu. Xưa nay cứu sống muôn người, lấy số ngàn muôn mà kể kập, cả hoàn cầu thấy đều xưng danh lưng đức thiết, bổng đường mường chẳng xiết chi.*

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể lỗn nhơn hai mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao-đơn-hườn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *như là* (THIÊN . . . ĐƯỜNG) *hay* (TIÊN . . . ĐƯỜNG) *vân vân . . . và làm những bao, những hộp, những ve giống ứa lựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.*

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG,
38, rue de Canton 38. CHOLON.
Chủ nhơn cẩn cáo

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tấn-sĩ Lương y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số hiệu 22 đường Lagrandière

Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIP *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gầy cốt cùng là trấn kiên tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí-lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đà thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thánh đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn-bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins Cholon.